



Fremsat den 4. maj 2022 af justitsministeren (Mattias Tesfaye)

Forslag

til

Lov om Det Centrale Dna-profilregister og Det Centrale Fingeraftryksregister

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og formål

§ 1. Denne lov finder anvendelse på Det Centrale Dna-profilregister (dna-profilregisteret) og Det Centrale Fingeraftryksregister (fingeraftryksregisteret), der tjener som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer og sammenligning af spor.

Kapitel 2

Optagelse af oplysninger

§ 2. I dna-profilregisterets persondel må optages dna-profiler,

- 1) hvis dna-analysen er udført på grundlag af biologisk materiale udtaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 2, eller § 792 b, stk. 1, eller
- 2) hvis dna-analysen er udført på grundlag af biologisk materiale udtaget på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed, og som vurderes at ville kunne være udtaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 2, eller § 792 b, stk. 1, hvis forholdet var undergivet dansk straffemyndighed.

Stk. 2. I dna-profilregisterets spordel må optages dna-profiler af biologisk materiale, der er sikret fra spor i forbindelse med politiets efterforskning. Det samme gælder dna-profiler af biologisk materiale, der er sikret fra spor på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning i udlandet.

§ 3. I fingeraftryksregisterets filer for personaftryk må optages personaftryk,

- 1) som er optaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, eller
- 2) som er optaget på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed, og som vurderes at ville kunne være optaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, hvis forholdet var undergivet dansk straffemyndighed.

Stk. 2. I fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk må optages personaftryk, der er sikret fra spor i forbindelse med politiets efterforskning. Det samme gælder personaftryk, der er sikret fra spor på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning i udlandet.

§ 4. Der kan endvidere optages oplysninger i registrene, hvis det følger af anden lovgivning.

§ 5. Registerne må ud over de i §§ 2-4 nævnte oplysninger indeholde oplysninger af betydning for registrenes praktiske anvendelse og førelse, herunder identifikationsoplysninger i tilknytning til registrerede oplysninger.

Kapitel 3

Sletning af oplysninger

§ 6. Oplysninger om sigtede, men ikke dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 1, skal senest slettes, jf. dog stk. 4-6, når der er forløbet,

- 1) 10 hverdage fra sigtelsen endeligt er opgivet som grundløs efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1,
- 2) 10 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år,
- 3) 15 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 6 år, eller
- 4) 20 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Stk. 2. Oplysninger om dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 1, skal senest slettes, jf. dog stk. 3-6, når der er forløbet,

- 1) 15 år fra endelig dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 2 år,
- 2) 25 år fra endelig dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 6 år,
- 3) 40 år fra endelig dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Stk. 3. Sletning efter stk. 2, nr. 3, kan undlades, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 16 år, eller hvis den pågældende er idømt en tidsbestemt foranstaltning efter straffelovens §§ 68 eller 69 eller forvaring efter straffelovens § 70, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Oplysninger skal slettes straks, hvis oplysningerne er optaget på grundlag af et legemsindgreb, som retten nægter at godkende, eller som retten finder uhjemlet, jf. retsplejelovens § 792 f, stk. 3, eller som politiet selv efterfølgende finder uhjemlet.

Stk. 5. Sletning kan undlades, hvis det ud fra hensynet til en verserende efterforskning undtagelsesvis findes nødvendigt.

Stk. 6. Oplysninger skal på begæring slettes, hvis hensynet til oplysningernes politimæssige betydning undtagelsesvis findes at burde vige for hensynet til den registrerede person. Sletning efter 1. pkt. skal ske senest 10 hverdage efter, at der er truffet endelig afgørelse herom.

§ 7. Oplysninger i registre, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 2, eller § 3, stk. 1, nr. 2, skal slettes, når oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning. § 6, stk. 4-6, finder tilsvarende anvendelse for sådanne oplysninger.

§ 8. Dna-profiler optaget i dna-profilregisterets spordel og personaftryk optaget i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk skal gøres utilgængelige for søgning i registre, når

- 1) oplysningen er personidentificeret, eller
- 2) oplysningen ikke længere er af politimæssig betydning.

§ 9. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opbevaring og destruktion af biologisk materiale, som har dannet grundlag for oplysninger om dna-profiler optaget i

dna-profilregisteret og personaftryk optaget i fingeraftryksregisteret.

Kapitel 4

Internationalt samarbejde

§ 10. Den kompetente retshåndhavende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union kan til brug for efterforskningen af en konkret straffesag ved elektronisk søgning sammenligne dna-profiler og personaftryk, der indgår i efterforskningen, med dna-profiler i dna-profilregisteret og personaftryk i fingeraftryksregisteret.

Stk. 2. Justitsministeren kan på grundlag af en overenskomst herom med en stat uden for Den Europæiske Union fastsætte, at stk. 1 finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og denne stat.

Kapitel 5

Lovens ikrafttræden

§ 11. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ophævelse af lov nr. 434 af 31. maj 2000 om oprettelse af et centralt dna-profilregister. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.

Kapitel 6

Ændringer i anden lovgivning

§ 12. I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1835 af 15. september 2021, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, foretages følgende ændring:

1. §§ 116 a og 116 b ophæves.

Kapitel 7

Territorial gyldighed

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1-10 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Anvendelsesområde og formål
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Det Centrale Dna-profilregister
 - 2.1.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister
 - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Opbygningen af registrene
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1. Det Centrale Dna-profilregister
 - 2.2.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister
 - 2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Optagelse af oplysninger
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. Retsplejelovens regler om legemsindgreb
 - 2.3.1.2. Det Centrale Dna-profilregister
 - 2.3.1.3. Det Centrale Fingeraftryksregister
 - 2.3.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Opbevaring af biologisk materiale
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Sletning af oplysninger
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.1.1. Det Centrale Dna-profilregister
 - 2.5.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister
 - 2.5.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.2.1. Differentierede slettefrister for oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer
 - 2.5.2.2. Differentierede slettefrister for oplysninger om dømte personer
 - 2.5.2.3. Øvrige generelle regler for sletning og unkladelse heraf
 - 2.5.2.4. Sletning af oplysninger i forbindelse med dødsfald
 - 2.6. Søgning og videregivelse af oplysninger
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.1.1. Det Centrale Dna-profilregister
 - 2.6.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister

- 2.6.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.7. Den registreredes adgang til indsigt i oplysninger
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.1.1. Det Centrale Dna-profilregister
 - 2.7.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister
 - 2.7.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det Centrale Dna-profilregister (dna-profilregisteret) og Det Centrale Fingeraftryksregister (fingeraftryksregisteret) fungerer som centrale redskaber for politiet i forbindelse med efterforskning, herunder til at fastslå en persons identitet, udelukke mistænkte og identificere gerningspersoner til forbrydelser. Registerne er af afgørende betydning for politiets muligheder for at efterforske og opklare kriminalitet, idet det erfaringsmæssigt er af stor politimæssig betydning at have registreret oplysninger om personer, der er eller har været sigtet eller dømt for f.eks. sædelighedsforbrydelser eller alvorlig personfarlig kriminalitet som grov vold.

Dna-profilregisteret er i dag reguleret ved dna-profilregisterloven (lov nr. 434 om Det Centrale Dna-profilregister af 31. maj 2000 med senere ændringer), hvorimod der ikke er specifik lovregulering af fingeraftryksregisteret. Behandling af personoplysninger i fingeraftryksregisteret er imidlertid reguleret af generelle databeskyttelsesretlige regler. Administrationen af fingeraftryksregisteret hviler derudover også på den administrative praksis, som er udviklet på grundlag af Justitsministeriets tidligere registerforskrifter fra 30. juni 1986 for Rigspolitehens Centrale Fingeraftryksregister (som bortfaldt i forbindelse med persondatalovens ikrafttræden i 2000), og Justitsministeriets Strafferetsplejeudvalgs betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskningen samt principperne i dna-profilregisterloven.

Henset til at begge registre fungerer som interne arbejdsregistre for politiet i forbindelse med identifikation af personer og sammenligning af spor, bør der efter Justitsministeriets

opfattelse fastsættes en samlet lovgivningsmæssig ramme herfor. Med lovforslaget foreslås det derfor, at der fastsættes en samlet specifik lovregulering for dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret. Herved sikres et klart retsgrundlag for politiets optagelse, opbevaring og sletning af dna-profiler og personaftryk og en lovfæstet parallelitet mellem registre.

Med lovforslaget videreføres en del af de gældende bestemmelser i dna-profilregisterloven vedrørende administrationen af dna-profilregisteret, og der lægges samtidigt op til en specifik lovregulering af administrationen af fingeraftryksregisteret. Justitsministeriet finder det på den baggrund hensigtsmæssigt at udarbejde en ny hovedlov, idet de foreslåede ændringer vil påvirke et større antal bestemmelser i den nugældende dna-profilregisterlov. Der lægges dog op til en række ændringer i forhold til de gældende bestemmelser i dna-profilregisterloven.

For det første lægges der op til at indføre differentierede frister på henholdsvis 10, 15 og 20 år for sletning af dna-profiler og personaftryk fra personer, der er eller har været sigtet, men ikke dømt for en overtrædelse. De differentierede slettefrister er fastsat ud fra strafferammen for den overtrædelse, der er eller har været rejst sigtelse for, idet strafferammen må anses for en indikation på forholdets grovhed. Det vil indebære, at visse dna-profiler og personaftryk, der er eller vil blive optaget i forbindelse med sigtelser for grovere kriminalitet, vil skulle opbevares i længere tid end efter de gældende regler. Baggrunden herfor er et ønske om at styrke politiets muligheder i arbejdet med at efterforske og opklare kriminalitet, idet det er regeringens ambition, at

politiet skal have de bedst mulige redskaber til brug for dette arbejde.

For det andet lægges der op til at indføre differentierede frister på henholdsvis 15, 25 og 40 år for sletning af dna-profiler og personaftryk fra dømte personer. De differentierede slettefrister er fastsat ud fra strafferammen for den overtrædelse, der er rejst sigtelse og sket domfældelse for, idet strafferammen må anses for en indikation på forholdets grovhed. Der lægges desuden op til, at oplysninger om dømte personer, der er sigtet for en overtrædelse, hvis strafferamme hjemler højere straf end fængsel i 16 år, ikke vil skulle slettes, medmindre det efter en politifaglig vurdering ikke længere er nødvendigt at opbevare oplysningerne, eller såfremt en begæring om sletning fra den registrerede imødekommes. Det samme foreslås for så vidt angår oplysninger om dømte personer, hvis den pågældende er idømt en tidsubestemt foranstaltning efter straffelovens §§ 68, 69 eller forvaring efter straffelovens § 70.

Det foreslåede indebærer, at den gældende bestemmelse i dna-profilregisterlovens § 3, stk. 1, nr. 3, hvorefter oplysninger i dna-profilregisteret senest skal slettes, når den registrerede person er fyldt 80 år, ikke videreføres. Baggrunden herfor er, at det i lyset af nyere praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er Justitsministeriets vurdering, at den gældende 80-års aldersgrænse ikke kan fastholdes inden for rammerne af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familiev, jf. nærmere lovforslagets pkt. 2.5.2.2 og 3.

For det tredje lægges der ikke op til at videreføre de gældende regler om videregivelse af oplysninger fra dna-profilregisteret. Det indebærer, at videregivelsen af oplysninger fra henholdsvis dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret – bortset fra den foreslåede § 9 om EU-medlemsstaters muligheder for sammenligning af en dna-profil og personaftryk med oplysninger i registre – fremover vil være reguleret af de generelle databeskyttelsesretlige regler i retshåndhævelsesloven samt databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

For det fjerde lægges der op til at forbedre den registreredes adgang til indsigt i oplysninger om sig selv i dna-profilregisteret i forhold til gældende ret, således at vedkommende kan få adgang til oplysningerne på skriftligt grundlag – og ikke alene mundtligt, som det er tilfældet i dag.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Anvendelsesområde og formål

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Det Centrale Dna-profilregister

Dna-profilregisteret blev oprettet i 2000 ved lov nr. 434 af 31. maj 2000 om oprettelse af et centralt dna-profilregister (dna-profilregisterloven).

Loven byggede på rapporten »Etablering af et DNA-profilregister« fra november 1996, som var udarbejdet af en arbejdsgruppe, der bestod af repræsentanter fra Justitsministeriet, politiet, anklagemyndigheden samt sagkyndige eksperter fra Retsgenetisk Afdeling og Det Juridiske Fakultet ved Københavns Universitet. Arbejdsgruppen anbefalede i sin rapport, at der blev oprettet et centralt dna-profilregister som et internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med efterforskning af straffesager.

Loven trådte i kraft samtidig med den dagældende lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven), der bl.a. fastsatte generelle regler for politiets behandling af personoplysninger. Persondataloven gennemførte det dagældende databeskyttelsesdirektiv, som bl.a. ikke fandt anvendelse for statens aktiviteter på det strafferetlige område som f.eks. politiets behandling af dna-profiler i dna-profilregisteret til brug for efterforskning af forbrydelser. Dna-profilregisterlovens bestemmelser skulle således ikke fastsættes i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivets bestemmelser.

For så vidt angår forholdet mellem lovene fremgår det af bemærkningerne til dna-profilregisterloven, at persondataloven alene skulle finde anvendelse på de forhold, som ikke var særligt reguleret i dna-profilregisterloven, jf. Folketings-tidende 2009-10, Tillæg A, L 152 som fremsat, side 3-4.

I 2016 tilsluttede Danmark sig retshåndhævelsesdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016), som regulerer retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger til retshåndhævelsesformål, herunder politiets behandling af dna-profiler til brug for efterforskning af forbrydelser. Direktivet blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 410 af 27. april 2017 (retshåndhævelsesloven), som trådte i kraft den 29. april 2017. Dna-profilregisterloven har dermed siden april 2017 skulle fortolkes i overensstemmelse med reglerne i retshåndhævelsesdirektivet.

Dna-profilregisterlovens § 1, stk. 1, fastslår lovens anvendelsesområde og formål. Det fremgår således af bestemmelsen, at der oprettes et centralt dna-profilregister, der tjener som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer. Idet dna-profilregisteret i medfør af § 1, stk. 1, alene må anvendes af politiet til brug for identifikationsopgaver, må der derfor i registeret alene optages oplysninger, der er af politimæssig betydning i forbindelse med personidentifikation, jf. dna-profilregisterlovens § 2, stk. 1. Personidentifikation omfatter bl.a. identifikation af mulige gerningspersoner i straffesager, men også andre po-

litimæssige identifikationsopgaver, herunder identifikation af dødfundne personer, som ikke umiddelbart har kunnet identificeres, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3059.

Politiet er dataansvarlig myndighed for dna-profilregisteret.

2.1.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister

Det nuværende fingeraftryksregister blev oprettet i 1949 og indeholder aktuelt registreringer tilbage fra begyndelsen af 1950'erne. Det har – ligesom dna-profilregisteret – til formål at tjene som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer ved at fastlægge en persons aftryk i forhold til sporaftryk, der er sikret i forbindelse med politiets efterforskning samt sammenligning af sporaftryk.

Der findes ikke en lov om fingeraftryksregisteret, der fastlægger et samlet specifikt regelsæt for registeret. Behandlingen af personoplysninger i fingeraftryksregisteret er imidlertid reguleret af de generelle databeskyttelsesregler. Der har på grundlag af disse regler, Justitsministeriets tidligere registerforskrifter af 30. juni 1986 for Rigspolitichefens Centrale Fingeraftryksregister, som bortfaldt i forbindelse med persondatalovens ikrafttræden i 2000, og betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskningen samt bestemmelserne i og principperne bag dna-profilregisterloven udviklet sig en fast administrativ praksis for opbevaring m.v. af personaftryk, der i vidt omfang følger reglerne i dna-profilregisterloven. Der findes dog enkelte bestemmelser i bl.a. udlændingeloven og retsplejeloven, der regulerer optagelse og opbevaring af personaftryk.

Politiet er dataansvarlig myndighed for fingeraftryksregisteret.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget for så vidt angår dna-profiler at videreføre dna-profilregisterlovens § 1, stk. 1, om anvendelsesområde og formål for dna-profilregisteret med enkelte præciseringer. Det foreslås i den forbindelse præciseret, at politiet også anvender registeret til sammenligning af spor – og ikke alene til identifikation af personer i forbindelse med efterforskning. Det er således også af politimæssig betydning at kunne fastslå, om oplysninger sikret fra spor fra en eller forskellige efterforskninger af forbrydelser stammer fra samme person, desuagtet at sporet endnu ikke er personificeret.

For så vidt angår personaftryk finder Justitsministeriet, at der bør fastsættes ens regler for fingeraftryksregisteret og dna-profilregisteret, idet registrene har samme formål og

funktion som centrale redskaber for politiet til at identificere formodede gerningspersoner på grundlag af efterladte spor – henholdsvis biologisk materiale og personaftryk – på gerningssteder, effekter, personer m.v. På den baggrund lægges der med lovforslaget op til, at lovforslagets anvendelsesområde skal omfatte såvel dna-profiler i dna-profilregisteret som personaftryk i fingeraftryksregisteret. Det bemærkes i den forbindelse, at fingeraftryksregisteret i vidt omfang administreres på samme måde som dna-profilregisteret.

Med lovforslaget foreslås det således, at der etableres en samlet lov for dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret.

2.2. Opbygningen af registrene

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Det Centrale Dna-profilregister

Af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, i dna-profilregisterloven fremgår det, at dna-profilregisteret inddeles i en persondel og en spordel.

Persondelen består af personidentificerede dna-profiler af personer, som er eller har været sigtet for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2 (om besiddelse af og udbredelse af seksuelt overgrebsmateriale mod børn), hvis dna-analysen er udført i den pågældende sag på grundlag af biologisk materiale udtaget efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72. Der er således altid tale om "rene" profiler, hvilket indebærer, at dna-profilen kun indeholder dna fra én person, hvis identitet er kendt. Formålet med indlæsningen af en dna-profil i registerets persondel er at identificere gerningspersoner ved at søge efter et match mellem den indlæste dna-profil og en allerede registreret person i persondelen eller dna-profiler fra spor i spordelen.

Persondelen indeholder ikke dna-profiler fra ikke-sigtede personer, herunder forurettede. Forurettedes dna-profil kan dog efter omstændighederne være registreret i spordelen som del af en blandingsprofil, jf. nærmere nedenfor.

Spordelen består af ikke-personidentificerede dna-profiler af personer, der er optaget på grundlag af biologiske spor, herunder blod og sæd fundet på gerningssteder, effekter, personer m.v., jf. dog nærmere om blandingsprofiler. Da sporsikring foretages fra genstande, som flere personer kan have været i berøring med, optages der i spordelen både dna-profiler i form af "rene profiler", hvori der kun indgår dna fra én person, og "blandingsprofiler", hvori der indgår dna fra mere end en person.

Spordelen består hovedsageligt af dna-profiler af personer tilvejebragt fra biologiske spor, hvorom det ved optagelsen

ikke kan fastslås fra, hvilken person (eller personer i tilfælde af blandingsprofiler) sporet stammer. Det afgørende for optagelse i spordelen er, at det på optagelsestidspunktet ikke er fuldt ud fastslået, fra hvilken eller hvilke personer sporet stammer. Det er således uden betydning, at det ved optagelsen af en blandingsprofil kan være tilfældet, at én af personernes dna i blandingsprofilen er personidentificeret ved optagelsen, hvilket i praksis f.eks. kan være ofrets dna.

Formålet med indlæsningen af en dna-profil i dna-profilregisterets spordel er at identificere gerningspersoner ved at søge et match mellem den indlæste dna-profil fra sporet og en dna-profil af en allerede registreret person i persondelen eller øvrige dna-profiler fra andre spor i spordelen.

En dna-profil optages i dna-systemer. Der sker løbende en udvikling inden for dna-sammenligninger med det formål at forbedre sikkerheden af resultatet ved et match. Der blev således tidligere anvendt dna-sammenligninger efter 10-dna-systemer, der i 2012 blev afløst af 16-dna-systemer. Det indebærer, at en dna-profil, der er optaget i dna-profilregisteret, løbende kan opdateres som følge af udvikling af et nyt dna-system. Det er forventningen, at det nuværende 16-dna-systemer skal overgå til 23-dna-systemer inden for den kommende fremtid.

De registrerede dna-profiler i dna-profilregisteret består af talprofiler, der beskriver længderne af dna-stykker, som findes mellem de dna-områder, der koder for arvelige egenskaber. Det er længderne af disse ikke-kodende dna-områder, som er relevante i identifikationsøjemed, da længderne varierer betydeligt fra menneske til menneske. De registrerede talprofiler vil alene relatere sig til dna-stykker, som ikke koder for arvelige egenskaber – såkaldt »junk-dna«. Det er således ikke muligt ud fra disse talprofiler at udlede oplysninger om en persons genetiske karakteristika, arveanlæg, udseende, sygdomsdispositioner eller lignende. De registrerede talprofiler vil således ikke kunne føre til nærmere kendskab til den registrerede person, ligesom de – som fingeraftryk – ikke vil kunne anvendes til andre formål end identifikation. Dna-profiler kan således ikke benyttes til eksempelvis arvelighedsforskning eller på anden måde »misbruges« til ikke forudsatte formål, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3047.

Der registreres i tilknytning til en dna-profil oplysninger, som er nødvendige for førelsen af dna-profilregisteret. Det omfatter f.eks. personoplysninger, såsom navn og personnummer på vedkommende, som har fået udtaget det biologiske materiale, der har dannet grundlag for dna-profilen. Det indbefatter også registrering af en række øvrige relevante oplysninger, herunder journalnummer for den sag, som vedkommende er eller har været sigtet i m.v. Afhængigt af oplysningens karakter registreres den enten i dna-profilregisteret eller i et af politiets øvrige systemer.

2.2.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister

Fingeraftryksregisteret indeholder aftryk af personer, som er inddelt i filer for henholdsvis personaftryk og sporaftryk. Fingeraftryksregisterets filer for personaftryk består af identificerede personaftryk og udgør for nuværende A-filen, B-filen og C-filen. Fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk består af uidentificerede personaftryk og udgør for nuværende S-filen, jf. nærmere nedenfor.

A-filen består af identificerede personaftryk, som politiet har optaget efter retsplejelovens kapitel 72 i forbindelse med efterforskning. A-filen består desuden af identificerede personaftryk, som er optaget efter udleveringslovens § 33.

B-filen består af identificerede personaftryk, der er optaget i henhold til udlændingelovens § 40 a.

C-filen består af identificerede personaftryk fra ikke-sigtede personer, såsom forurettede og vidner. Disse aftryk optages i kraft af samtykke fra den pågældende person og registreres midlertidigt i C-filen med henblik på sammenligning med personaftryk, der som sporaftryk er sikret i den konkrete sag for dermed at kunne fastslå, hvilke aftryk der stammer fra henholdsvis gerningspersonen, forurettede og vidner. Aftrykkene opbevares alene i fingeraftryksregisteret til brug for sammenligninger i den konkrete sag og indgår således ikke i øvrige søgninger i fingeraftryksregisteret. Efter sammenligningen i den konkrete sag slettes aftrykkene fra fingeraftryksregisteret.

Der registreres i tilknytning til et identificeret personaftryk navn, personnummer, køn og nationalitet på den person, som aftrykket er optaget fra. Derudover registreres en række øvrige relevante oplysninger, herunder dato for aftrykkets optagelse og journalnummer for sigtelsen m.v. Der er tale om oplysninger, som er optaget med henblik på at kunne identificere personens aftryk, herunder til brug at kunne fastslå, hvornår oplysningerne skal slettes. Afhængigt af oplysningens karakter registreres den enten i fingeraftryksregisteret eller i et af politiets øvrige systemer.

S-filen består af uidentificerede personaftryk, som er sikret som spor i forbindelse med politiets efterforskning (sporaftryk). Der er for nuværende ikke oprettet yderligere filer for sporaftryk i fingeraftryksregisteret end S-filen.

Der registreres i tilknytning til et uidentificeret personaftryk journalnummer, som refererer til den relevante efterforskning i politiets sagsbehandlingssystem. Derudover vil sporsagen, herunder de enkelte personaftryk, være journaliseret i politiets sagsbehandlingssystem, hvor hvert personaftryk er tildelt et unikt nr., samt beskrivelse af hvor, hvornår og hvordan sporet er sikret. Afhængigt af oplysningens karakter

registreres den enten i fingeraftryksregisteret eller i et af politiets øvrige systemer.

Det bemærkes, at fingeraftryksregisteret indeholder fingeraftryk, som er optaget i kraft af særskilt hjemmel i øvrig lovgivning, jf. nærmere pkt. 2.3.1.3.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den gældende bestemmelse i dna-profilregisterlovens i § 1, stk. 2, hvorefter dna-profilregisteret er inddelt i en persondel og en spordel, foreslås af lovtekniske grunde ikke videreført med lovforslaget.

Justitsministeriet anser dog den nuværende inddeling af dna-profilregisteret i en person- og spordel og fingeraftryksregisterets inddeling i særskilte filer for henholdsvis personaftryk og sporaftryk som hensigtsmæssig, idet den sikrer en hensigtsmæssig opdeling af oplysningerne ud fra optagelsesgrundlaget (om oplysningen henholdsvis stammer fra identificerede personer, eller om oplysningen stammer fra spor fra uidentificerede personer sikret ved politiets efterforskning). Det er på denne baggrund Justitsministeriets hensigt, at den nuværende inddeling af dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret videreføres – også efter vedtagelsen af lovforslaget.

2.3. Optagelse af oplysninger

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1 Retsplejelovens regler om legemsindgreb

En dna-profil i dna-profilregisterets persondel tilvejebringes på grundlag af biologisk materiale udtaget fra en persons legeme (spyt- og blodprøver m.v.) i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb.

Et personaftryk i fingeraftryksregisterets filer for personaftryk tilvejebringes fra en persons legeme i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb.

Retsplejelovens kapitel 72 skelner mellem legemsbesigtigelse, som omfatter bl.a. besigtigelse af legemets ydre og optagelse af aftryk m.v., herunder personaftryk, jf. retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 1, og legemsundersøgelser, som omfatter nærmere undersøgelser af legemet, herunder udtagelse af spyt- eller blodprøve m.v., jf. retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 2. Sondringen bygger på en vurdering af indgrebenes intensitet.

Efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, nr. 1 og 2, må legems-

besigtigelser, herunder optagelse af personaftryk, af en sigtet kun foretages, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og indgrebet må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen. Idet det efter bestemmelsen er et krav, at indgrebet må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, vil der kunne forekomme situationer, hvor en person sigtes for en overtrædelse, uden at der vil kunne tilvejebringes et aftryk af vedkommende efter § 792 a, stk. 1. Det er således ikke muligt at optage personaftryk i kraft af § 792 a, stk. 1, i sager, hvor der aflægges tilståelse, eller der ikke er efterladt et personaftryk.

Samtykker en sigtet person i en legemsbesigtigelse, f.eks. optagelse af personaftryk, indebærer samtykket ingen fravigelse af de materielle krav i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, til mistankens styrke og indikationen for legemsbesigtigelsen. Også hvor sigtede samtykker, vil der således alene kunne ske registrering af vedkommendes aftryk, hvis betingelserne i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, er opfyldt.

Efter retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 1, må legemsundersøgelser, herunder udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på dna-analyse, af en sigtet kun foretages, såfremt der er begrundet mistanke om, at den pågældende har gjort sig skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller i en overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 5 (om uretmæssig besiddelse og medtagelse af mobiltelefoner m.v. i fængsler og arresthuse), eller § 249, 1. pkt. (om uagtsom betydelig legemsbeskadigelse), jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 1. Det er endvidere et krav, at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 2.

At indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen indebærer, at legemsundersøgelse alene kan foretages, hvor alternative efterforskningsskridt ikke kan benyttes eller vil være uforholdsmæssigt besværlige.

Samtykker en sigtet person i en legemsundersøgelse, f.eks. i form af en blodprøve, indebærer samtykket ingen fravigelse af de materielle krav i retsplejelovens § 792 a, stk. 2, til kriminalitetens karakter, mistankens styrke og indikationen for legemsundersøgelsen. Også hvor sigtede samtykker, vil der således alene kunne udtages biologisk materiale med henblik på registrering af vedkommendes dna-profil, hvis betingelserne i retsplejelovens § 792 a, stk. 2, er opfyldt.

Idet det efter bestemmelsen er et krav, at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, vil der kunne forekomme situationer, hvor en person sigtes for en overtrædelse, uden at der vil kunne tilvejebringes en dna-profil af vedkommende ved biologisk materiale udtaget efter § 792 a, stk. 2. Det er således ikke muligt at optage

dna-profiler i kraft af § 792 a, stk. 2, i sager, hvor der aflægges tilståelse, eller der ikke er efterladt et biologisk spor.

Efter retsplejelovens § 792 b, stk. 1, kan der herudover foretages bl.a. optagelse af fingeraftryk samt udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på senere identifikation. Det fremgår af bestemmelsen, at uden for de tilfælde, der er nævnt i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan optagelse af fingeraftryk og personfotografi samt udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på senere identifikation endvidere foretages, hvis den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2 (om besiddelse og udbredelse af seksuelt overgrebsmateriale mod børn), jf. retsplejelovens § 792 b, stk. 1.

Med retsplejelovens § 792 b, stk. 1, er indikationskravet for legemsbesigtigelser i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, nr. 2, og legemsundersøgelser, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 2, fraveget, således at fingeraftryk og spyt- eller blodprøver kan udtages, uden at der er behov for det i den konkrete sag. Fingeraftryk kan således optages, og prøver til brug for dna-analyse udtages, selvom det ikke er af betydning i den straffesag, der danner grundlag for registreringen. Det betyder, at sigtede personers dna-profil kan registreres i dna-profilregisteret og sigtede personers fingeraftryk kan registreres i fingeraftryksregisteret, selvom de tilstår eller ikke har efterladt sig et biologisk spor i den konkrete verserende sag. Efter bestemmelsen er det således ikke en betingelse for tilvejebringelse af en dna-profil eller et fingeraftryk – og dermed registrering i registre – at denne har været af afgørende betydning i den konkrete verserende sag, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 681.

Mistankekravet for udtagelse af spyt- og blodprøver efter retsplejelovens § 792 b, stk. 1, er desuden mere lempeligt end mistankekravet for legemsundersøgelser efter retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 1. Ved optagelse af dna-profiler med henblik på senere identifikation, jf. retsplejelovens § 792 b, stk. 1, er det en betingelse, at den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en overtrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Der skal således ikke i disse tilfælde foreligge en begrundet mistanke som ved øvrige legemsundersøgelser i medfør af retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 1.

For så vidt angår mindreårige følger det af retsplejelovens § 821 b, stk. 1, at indgreb efter retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, som kan foretages mod personer, der er sigtede eller mistænkte, finder tilsvarende anvendelse over for mistænkte personer under 15 år. Dette gælder dog ikke med hensyn til optagelse af fingeraftryk samt udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på senere identifikation, jf. § 792 b, stk. 1. Politiet må endvidere ikke opbevare fin-

geraftryk eller andet materiale og andre oplysninger, der er tilvejebragt ved legemsindgreb, og som vedrører mistænkte personer under 15 år, med henblik på senere identifikation.

Afgørelse om legemsbesigtigelse af en sigtet og legemsundersøgelse af en sigtet i form af nærmere undersøgelse af legemets ydre, sikring af prøver herfra og udtagelse af spyt- eller blodprøver træffes af politiet, jf. retsplejelovens § 792 c, stk. 1. Den sigtede kan dog i medfør af retsplejelovens § 746, stk. 1, indbringe spørgsmålet om indgrebs lovlighed for retten. Afgørelse om andre legemsundersøgelser af en sigtet træffes af retten ved kendelse, jf. § 792 c, stk. 2. Politiet kan dog træffe beslutning om at foretage indgrebet, såfremt indgrebet øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, jf. § 792 c, stk. 3. I så fald skal politiet senest inden 24 timer forelægge sagen for retten. Politiet kan endvidere træffe beslutning om at foretage indgrebet, hvis den sigtede har meddelt skriftligt samtykke til, at indgrebet foretages, jf. § 792 c, stk. 5.

Betingelserne for iværksættelse af legemsbesigtigelse eller legemsundersøgelse efter retsplejelovens kapitel 72 skal være opfyldt på tidspunktet for foretagelsen af legemsindgrebet.

2.3.1.2 Det Centrale Dna-profilregister

Det fremgår af dna-profilregisterlovens § 2, stk. 1, at der i registeret kun må optages oplysninger, der er af politimæssig betydning i forbindelse med personidentifikation. Det følger af betingelsen om, at der alene kan registreres oplysninger af relevans for personidentifikation, at der ikke vil kunne registreres andre oplysninger på baggrund af en dna-analyse end den talprofil, som kan anvendes i identifikationsøjemed, og som herudover ikke indeholder oplysninger om genetiske egenskaber, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3047 og 3052.

Dna-profilregisterets persondel består af to hovedkategorier af personer. For det første opbevares dna-profiler af personer, hvis biologiske materiale er udtaget i overensstemmelse med retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, i forbindelse med en sigtelse for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2 (om besiddelse og udbredelse af seksuelt overgrebsmateriale mod børn), og som findes skyldig for lovovertrædelsen ved domstolene. Til denne kategori regnes – ud over dømte personer – også personer, der har modtaget tiltalefrafald med vilkår i medfør af retsplejelovens § 722, jf. § 723, idet det er en forudsætning for vilkårsfastsættelse, at vedkommendes skyld er fastslået ved domstolene. Personer, der er fundet skyldige i forsøg på eller medvirken til sådanne overtrædelser, registreres ligeledes. Det samme gælder personer, der er fundet skyldige, men som i medfør af straffelovens § 16 er fritaget for straf på grund af manglende tilregnelighed og er blevet idømt en

foranstaltning efter straffelovens §§ 68 eller 69, forvaring efter straffelovens § 70 eller en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a. Ligeledes er personer, der har vedtaget et bødeforlæg, omfattet. Denne personkategori henregnes til kategorien »dømte personer«.

For det andet opbevares dna-profiler af personer, hvis biologiske materiale er udtaget i overensstemmelse retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, og som i den forbindelse er eller har været sigtet for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2 (om besiddelse og udbredelse af seksuelt overgrebsmateriale mod børn). I disse tilfælde er sagen endnu ikke blevet afgjort, eller sagen er blevet afgjort, uden at den pågældende er blevet fundet skyldig ved domstolene, idet der enten er sket frifindelse eller er truffet endelig afgørelse om påtaleopgivelse efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 og 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722. Denne kategori vil ligeledes omfatte personer, som er eller har været sigtet for forsøg på eller medvirken til en sådan overtrædelse. Denne personkategori omtales som »sigtede, men ikke dømte personer«.

Det fremgår af dna-profilregisterlovens § 2, stk. 2, nr. 1, at der i dna-profilregisterets persondel må optages dna-profiler af personer, som er eller har været sigtet for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2 (om besiddelse og udbredelse af seksuelt overgrebsmateriale mod børn), hvis dna-analysen er udført i den pågældende sag på grundlag af biologisk materiale udtaget efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72.

Det er således en betingelse for optagelse af dna-profiler i dna-profilregisteret, at det bagvedliggende biologiske materiale er udtaget i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 72 i forbindelse med den konkrete straffesag, der har ført til registreringen. Der kan således ikke bruges blodprøver fra f.eks. sager om promille- eller spirituskørsel, når blodprøven ikke er udtaget efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, men derimod efter reglerne i færdselsloven med det formål at fastslå, om promilleindholdet i blodet er over det tilladte.

Betingelsen om, at dna-analysen skal være udført på grundlag af biologisk materiale udtaget ved et legemsindgreb efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72, indebærer endvidere, at der ikke kan optages dna-profiler på grundlag af biologisk materiale udtaget i forbindelse med undersøgelse eller behandling i sundhedsvæsenets regi i henhold til bemærkninger til dna-profilregisterloven, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3050.

I dna-profilregisterets spordel må der optages dna-profiler af biologisk materiale, der er fundet på gerningssteder eller

på effekter, personer eller steder med tilknytning til en overtrædelse, jf. dna-profilregisterlovens § 2, stk. 2, nr. 2. I modsætning til persondelen er der ikke fastsat særlige begrænsninger for, hvad der kan føre til registrering af dna-profiler af biologisk materiale. I dna-profilregisterets spordel kan der således optages dna-profiler af biologisk materiale sikret som spor ved alle former for kriminalitet – uanset strafferammen.

Bestemmelsen giver adgang til dels at opbevare ikke-personificerede dna-profiler af biologisk materiale fra spor, dels at opbevare dna-profiler af biologiske materiale fra spor, der personificeres, hvis den pågældende ikke er eller har været sigtet for den pågældende overtrædelse, og vedkommende meddeler samtykke til fortsat registrering, jf. dna-profilregisterlovens § 4, stk. 2. Bestemmelsen giver således mulighed for at opbevare ikke-sigtedes dna-profiler fra biologiske spor, i praksis navnlig ofre. Er personen afgået ved døden – f.eks. et drabsoffer – kræves i sagens natur ikke samtykke til fortsat registrering, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 678. Formålet er at give politiet mulighed for hurtigt at sammenholde nye dna-profiler fra biologiske spor med tilknytning til en mistænkt – f.eks. en dna-profil tilvejebragt fra blodpletet tøj – med ofrets dna-profil.

Det fremgår endvidere af dna-profilregisterlovens § 2, stk. 3, at dna-profilregisteret ud over de i stk. 2 nævnte oplysninger kun må indeholde oplysninger af betydning for registerets praktiske anvendelse og førelse. Det forudsættes i bemærkningerne til bestemmelsen, at justitsministeren med hjemmel i dna-profilregisterlovens § 7 skal kunne fastsætte bestemmelser om, at der kan registreres oplysninger om navn, adresse, personnummer, nationalitet, sagens fakta og afgørelse og lignende, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3060. Bemyndigelsen er ikke udnyttet på nuværende tidspunkt.

2.3.1.3 Det Centrale Fingeraftryksregister

Der er ikke fastsat specifikke regler for optagelse af personaftryk i fingeraftryksregisteret. Behandling af personoplysninger, herunder personaftryk, i registeret er imidlertid reguleret af retshåndhævelseslovens generelle regler om behandling af personoplysninger.

Da optagelsen af personaftryk sker med det formål entydigt at identificere en person, og da der er tale om biometrisk data, kan optagelsen efter retshåndhævelseslovens § 10, stk. 2, ske, når det er strengt nødvendigt for at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder for at beskytte mod eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

Inden for rammerne heraf er det fast praksis, at personaftryk, som politiet har optaget efter reglerne i retsplejelovens

§ 792 a, stk. 1, og § 792 b, stk. 1, optages i fingeraftryksregisteret.

Det bemærkes, at der i anden lovgivning findes særskilt hjemmel til at optage personafttryk. Det følger således af udlændingelovens § 40 a, stk. 3, at fingeraftryk optaget i medfør af udlændingelovens § 40 a, stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt edb-register, der føres af rigspolitichefen. Det følger desuden af udleveringslovens § 33, stk. 1, at politiet kan optage fingeraftryk af personer, der begæres udleveret, med henblik på senere identifikation. I praksis opbevares fingeraftryk optaget i medfør af udleveringsloven og udlændingeloven i fingeraftryksregisteret, jf. pkt. 2.2.1.2.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås dna-profilregisterlovens § 2 om optagelse af dna-profiler i registreret videreført for dna-profiler i lovforslagets § 2, idet der dog er foretaget præciseringer af sproglig karakter. For så vidt angår optagelse af personafttryk lægges der med lovforslagets § 3 op til en kodificering af den administrative praksis for optagelse af personafttryk i fingeraftryksregisteret.

Det forudsættes i den forbindelse generelt for dna-profiler optaget i dna-profilregisterets persondel og spordel, at en dna-profil løbende kan opgraderes til det nyeste dna-system som følge af den teknologiske udvikling, forudsat der er biologisk materiale tilgængelig hertil. Det bemærkes i den forbindelse, at sådanne opgraderinger indebærer en forbedring af sikkerheden ved et match, hvilket er til den registreredes fordel.

Der foreslås herudover indført nye bestemmelser for henholdsvis dna-profiler og personafttryk, som indebærer, at der må optages dna-profiler i dna-profilregisterets persondel og personafttryk i fingeraftryksregisterets filer for personafttryk, som er udtaget eller optaget på baggrund af beslutning truffet af en udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed, og som vurderes at kunne udtages eller optages efter retsplejelovens § 792 a og § 792 b, stk. 1, såfremt forholdet var undergivet dansk straffemyndighed.

Der foreslås endvidere indført som nye bestemmelser, at politiet må optage dna-profiler i dna-profilregisterets spordel og personafttryk i fingeraftryksregisterets filer for sporafttryk, der er sikret fra spor på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning i udlandet.

Baggrunden herfor er, at der i praksis forekommer tilfælde, hvor en udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed foretager en søgning i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret, og hvor det er politiets vurdering, at det i disse

tilfælde vil være hensigtsmæssigt ud fra politimæssige hensyn at kunne optage dna-profilen i dna-profilregisteret og fingeraftrykket i fingeraftryksregisteret.

Det kan eksempelvis være relevant i forbindelse med en terrorhændelse i udlandet, hvor der i udlandet er udstedt en efterlysning af en mistænkt gerningsmand, og hvor dansk politi anmodes om at søge og registrere oplysninger om personen med henblik på identifikation, hvis vedkommende senere optages i dna-profilregisteret eller fingeraftryksregisteret i kraft af en sigtelse for en overtrædelse på dansk territorium.

2.4. Opbevaring af biologisk materiale

2.4.1. Gældende ret

Politiets foretagelse af legemsindgreb, herunder udtagelse af biologisk materiale (spyt- eller blodprøve) til brug for tilvejebringelse af en dna-profil og optagelse af personafttryk, er reguleret af retsplejelovens kapitel 72, jf. pkt. 2.3.1.1.

Politiets adgang til efter en straffesags afslutning at opbevare materiale og oplysninger, der hidrører fra legemsindgreb, er reguleret i retsplejelovens § 792 f. Bestemmelsen blev indført i 1989 og bygger på Strafferetsplejeudvalgets anbefalinger i betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskning.

Det følger af retsplejelovens § 792 f, stk. 2, sammenholdt med stk. 1, at politiet har adgang til at opbevare alt andet materiale end personfotografier, hvis materialet stammer fra legemsindgreb over for personer, der har været sigtet. Denne bestemmelse giver således politiet mulighed for at opbevare blodprøver, personafttryk og andet biologisk materiale, som er udtaget fra personer, der har været sigtet, uanset straffesagens udfald, herunder uanset om den pågældende efterfølgende er blevet frifundet, eller der er truffet afgørelse om påtaleopgivelse, eller om den pågældende er blevet idømt en bøde. Baggrunden herfor er, at andet materiale hidrørende fra legemsindgreb end personfotografier næppe af udenforstående vil kunne identificeres eller anvendes uden særlig sagkundskab, jf. betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskningen, side 90.

Der findes ingen lovregler m.v., der specifikt regulerer, hvornår biologisk materiale, herunder spyt- og blodprøver, der har dannet grundlag for en dna-profil, skal destrueres. Dog følger det af retshåndhævelseslovens § 4, stk. 6, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

I praksis opbevares biologisk materiale (spyt- og blodprøver

m.v.) fra legemsindgreb på Retsgenetisk Afdeling ved Københavns Universitet, idet Retsgenetisk Afdeling efter aftale med politiet udfører alle dna-analyser til brug for efterforskningen af straffesager.

Retsgenetisk Afdeling destruerer biologisk materiale, der har dannet grundlag for udarbejdelsen af en dna-profil, når dna-profilen slettes fra dna-profilregisterets persondel.

For så vidt angår effekter, hvorfra der er optaget personaftryk, opbevares disse i politikredsene, eller destrueres efter undersøgelse hos Nationalt Kriminalteknisk Center.

Efter dna-profilregisterlovens § 7, stk. 1, 2. pkt., kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om opbevaring m.v. af biologisk materiale, som har dannet grundlag for oplysninger om en dna-profil optaget i registeret. Bemyndigelsen er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

2.4.2 Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Selvom der er udviklet en fast praksis i forhold til opbevaring og destruktion af biologisk materiale, som har dannet grundlag for en dna-profil, er det Justitsministeriets opfattelse, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse bør videreføres, således at justitsministeren, hvis der opstår behov herfor, ved bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om opbevaring og destruktion af sådant materiale.

Med lovforslaget lægges der således op til at videreføre bemyndigelsesbestemmelsen, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opbevaring m.v. af biologisk materiale, der har dannet grundlag for oplysninger om en dna-profil i dna-profilregisteret. Der lægges samtidig op til at udvide bemyndigelsen, så den også omfatter personaftryk.

Det forudsættes, at udnyttelse af bemyndigelsen i givet fald vil ske under inddragelse af relevante parter, herunder Retsgenetisk Afdeling, Københavns Universitet, sundhedsmyndighederne og politiet.

2.5. Sletning af oplysninger

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Det Centrale Dna-profilregister

Der er i dna-profilregisterlovens §§ 3 og 4 fastsat regler om sletning af dna-profiler for henholdsvis persondelen og spordelen.

Det fremgår af dna-profilregisterlovens § 3, stk. 1, at oplysninger i registerets persondel slettes straks, når (1) sigtelsen er opgivet som grundløs, når (2) der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald

uden vilkår, når (3) den registrerede er fyldt 80 år, når (4) oplysningerne er tilvejebragt på grundlag af et legemsindgreb, som retten nægter at godkende, når (5) oplysningerne er tilvejebragt på grundlag af et legemsindgreb, som retten eller politiet selv efterfølgende finder uhjemlet, eller når (6) andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Hvis en sigtelse mod en registreret person opgives som grundløs efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, skal oplysningerne således i medfør af stk. 1, nr. 1, slettes straks fra registeret.

For så vidt angår sigtede, men ikke dømte personer, skal oplysninger efter lovens § 3, stk. 1, nr. 2, slettes straks fra registeret senest 10 år efter frifindelse eller endelig afgørelse om påtaleopgivelse efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722.

Bestemmelsen blev oprindeligt indført ved vedtagelsen af dna-profilregisterloven i år 2000. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at Justitsministeriet fandt, at der ved den tidsmæssige udstrækning af registreringen bør tages hensyn til det forhold, at sigtede, men ikke dømte personer, ikke er fundet skyldige i den påsigtede kriminalitet. Justitsministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at den øgede kriminalitetsrisiko blandt tidligere sigtede, som arbejdsgruppens rapport fra november 1996 havde peget på, og som lå til grund for forslaget om også at registrere sigtede, men ikke dømte, næppe fuldt ud var til stede, hvis de pågældende ikke inden for et vist tidsrum involverede sig på ny i kriminalitet, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3054-3055. På den baggrund var det Justitsministeriets opfattelse, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer skal slettes, når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår.

Ved lov nr. 369 af 24. maj 2005 blev reglen, om at dna-profiler vedrørende personer, der er sigtet, men senere frifundet m.v., skal slettes senest 10 år efter frifindelsen m.v., ophævet, således at oplysninger fra sådanne personer i stedet skulle slettes, når den pågældende fyldte 80 år. Ophævelsen skyldtes et ønske om parallelitet mellem dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret, herunder i forhold til reglerne om sletning af oplysninger, idet 10-års-reglen ikke gjaldt for fingeraftryksregisteret.

Bestemmelsen blev ophævet, idet Justitsministeriet vurderede, at det svækkede dna-profilregisterets anvendelsesmuligheder, at personer heri skal slettes tidligere end i fingeraftryksregisteret, og at samme aldersgrænse som i fingeraftryksregisteret vil medføre flere hits i dna-profilregisteret i fremtiden, end hvis navnlig alle sigtede, men ikke dømte, skulle slettes allerede efter 10 år, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, side 498-499.

Bestemmelsen blev genindført ved lov nr. 405 af 21. april 2010 på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 4. december 2008 (S. og Marper mod Storbritannien), jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 90 som fremsat, side 7-8.

Fristen på 10 år regnes fra tidspunktet for endelig dom, der frifinder den pågældende, eller fra endelig afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår. Dette indebærer, at fristen i givet fald først begynder at løbe, når omgørelsesfristen efter retsplejelovens § 724, stk. 2, er udløbet, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 90 som fremsat, side 11. Omgørelsesfristen efter retsplejelovens § 724, stk. 2, er to måneder.

I alle tilfælde skal der efter dna-profilregisterlovens § 3, stk. 1, nr. 3, ske sletning fra dna-profilregisteret, når en person er fyldt 80 år. Det følger af bestemmelsens bemærkninger, at slettereglen bygger på, at den efterforskningsmæssige begrundelse for registreringen kun meget sjældent er relevant i forhold til personer, som har opnået denne alder, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3054. Aldersgrænsen var oprindeligt 70 år, men blev ved lov nr. 369 af 24. maj 2005 hævet fra 70 år til 80 år bl.a. med henblik på at styrke politiets mulighed for identifikation af mulige gerningspersoner til forbrydelser, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, side 511.

Sletning kan dog undlades efter lovens § 3, stk. 3, hvis politiet efter en konkret vurdering undtagelsesvis finder det nødvendigt at opretholde registreringen, for eksempel hvis personen er optaget i registeret få år før, at vedkommende fylder 80 år, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3055 og 3060.

Oplysninger om en dømt person vil således som udgangspunkt kunne opbevares i dna-profilregisteret, indtil vedkommende fylder 80 år, mens oplysninger om en sigtet, men ikke dømt person, opbevares i 10 år, jf. Folketingstidende 1999-2000, Tillæg A, side 3055.

Det følger af lovens § 3, stk. 1, nr. 4 og 5, at oplysninger i dna-profilregisterets persondel straks skal slettes, når de er tilvejebragt på grundlag af et legemsindgreb, som retten enten har nægtet at godkende efterfølgende efter retsplejelovens § 792 c, stk. 3, eller som retten eller politiet selv efterfølgende finder uhjemlet.

Endelig fremgår det af lovens § 3, stk. 1, nr. 6, at oplysninger i dna-profilregisterets persondel skal slettes straks, når andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor. Det forudsættes i den forbindelse, at der altid skal ske sletning i medfør af bestemmelsen, hvis en anden person – uden at have været sigtet som medgerningsmand – senere dømmes for det forhold, som har dannet grundlag for registreringen

af en sigtet, men ikke dømt person, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3055.

Sletning af en dna-profil undlades endvidere jævnligt i praksis i de tilfælde, hvor samme person sigtes for en overtrædelse i en anden sag inden for slettefristen, hvor betingelserne for at optage oplysninger efter § 2 i dna-profilregisterloven er opfyldt i den nye sag. Baggrunden herfor er, at det i disse tilfælde vil være et uforholdsmæssigt indgreb at foretage en ny dna-analyse og udarbejdelse af dna-profil, når personens dna-profil allerede er optaget i dna-profilregisteret, og en dna-profil ikke ændrer sig med alderen (med undtagelse af opgraderinger såsom ved overgang til nye forbedrede dna-systemer). I sådanne situationer opretholdes registreringen, og fristen for sletning løber fra den nye sags afgørelse (ved enten opgivelse af sigtelsen som grundløs, frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår, dom etc.), forudsat at opbevaringsgrundlaget hjemler en længere opbevaringsperiode.

Det fremgår endvidere af dna-profilregisterlovens § 3, stk. 2, at oplysninger om en registreret person skal slettes senest 2 år efter den pågældendes død. Baggrunden for denne slettefrist er de efterforskningsmæssige hensyn, der kan være i forhold til verserende straffesager – også efter en persons død. Opretholdelse af registrering i et vist tidsrum efter en persons død vil således kunne være en forudsætning for politiets muligheder for at få be- eller afkræftet, om denne person må betragtes som gerningsperson til en eller flere uopklarede forbrydelser, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3055.

Oplysninger i dna-profilregisterets spordel skal efter dna-profilregisterlovens § 4, stk. 1, nr. 1-3, slettes, når (1) sporfundet er personificeret, når (2) oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning, eller når (3) andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Dna-profiler i spordelen, der identificeres med en person, der er eller har været sigtet, skal slettes, jf. dna-profilregisterlovens § 4, stk. 1, nr. 1. Oplysningen kan dog registreres i persondelen i stedet, hvis betingelserne herfor måtte være opfyldt efter dna-profilregisterlovens § 2, stk. 2, nr. 1.

Efter dna-profilregisterlovens § 4, stk. 1, nr. 2, skal dna-profiler slettes fra spordelen, hvis oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning. Dette vil som altovervejende hovedregel være tilfældet, når forbrydelsen må anses for opklaret og straffesagen afsluttet, eller når sporfundet ikke vedrører et strafbart forhold, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3056. Derudover kan det også tænkes, at dna-profiler fra personificerede spor fra navnlig vidner eller tilfældige personer skal slettes, fordi dna-profilen ikke er af relevans for efterforskningen af den pågældende sag, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 678.

Efter dna-profilregisterlovens § 4, stk. 1, nr. 3, skal oplysninger i registerets spordel slettes, når andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Ifølge dna-profilregisterlovens § 4, stk. 2, kan sletning undlades, selvom sporfundet er personidentificeret, hvis den identificerede person ikke er eller har været sigtet for den pågældende forbrydelse, og vedkommende meddeler samtykke til fortsat registrering. Undtagelsen betyder, at der kan opbevares dna-profiler fra personidentificerede sporfund af ikke-sigtede, i praksis navnlig fra ofre. Forsat registrering af en dna-profil fra et personidentificeret sporfund fra et offer eller en anden ikke-sigtet person betinges af, at den pågældende meddeler samtykke hertil. Hvis den pågældende er afgået ved døden, vil forsat registrering i sagens natur ikke være betinget af samtykke, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 678. Sletning af sådanne optagne oplysninger er omfattet af § 4, stk. 1, nr. 2, hvorefter dna-profilen fra en ikke-sigtet person eksempelvis skal slettes, når forbrydelsen må anses for opklaret og straffesagen afsluttet.

Formålet med bestemmelsen er, at politiet kan benytte automatiserede søgefunktioner i dna-profilregisteret til hurtigt at søge dna-profiler fra nye sporfund op imod et offers dna-profil. Denne mulighed kan have stor praktisk betydning, hvis der f.eks. findes blodpletter eller andre biologiske spor i en mulig gerningsmands hjem, som måske kunne stamme fra offeret, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A, side 678.

2.5.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister

Det følger af retsplejelovens § 792 f, stk. 2, at politiet ikke må opbevare materiale og andre oplysninger, der er tilvejebragt ved legemsindgreb, og som vedrører personer, der ikke har været sigtet. Bestemmelsen regulerer bl.a. sletning af ikke-sigtedes personaftryk. Personaftryk fra ikke-sigtede indgår i den forbindelse ikke i generelle søgninger på tværs af fingeraftryksregisteret, men alene til søgninger i den konkrete sags sporaftryk. Disse aftryk optages overvejende som kontrolaftryk eller sammenligningsaftryk med henblik på at udskille de personaftryk, som er fundet på et gerningssted, og som tilhører f.eks. ofre eller vidner m.v., som er uden for mistanke. Sådanne personaftryk optaget fra ikke-sigtede personer, der ikke optages efter retsplejelovens kapitel 72, destrueres fra fingeraftryksregisteret, når sammenligningen i den konkrete sag, hvortil de er optaget, er afsluttet. Politiet vil desuden opbevare personaftryk fra sagens ikke-sigtede i sit journalsystem, som dokumentation for de foretagne sammenligninger i sagen og resultatet heraf.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 792 f, stk. 3, at oplysninger og materiale, der er tilvejebragt ved indgreb, som retten nægter at godkende i medfør af retsplejelovens § 792 c, stk. 3, 2. pkt., eller som retten i medfør af § 746, stk.

1, finder uhjemlede, skal straks tilintetgøres. Bestemmelsen omfatter personaftryk. Hvis vedkommende har været sigtet, kan politiet derimod opbevare personaftryk, uanset at sagen mod den pågældende opgives, eller vedkommende frifindes.

Der findes ingen øvrige lovregler, der specifikt regulerer, opbevaringen af personaftryk optaget i fingeraftryksregisteret, der er indsamlet som led i efterforskning og opklaring af forbrydelser. Det følger dog af retshåndhævelseslovens § 4, stk. 6, at indsamlede personoplysninger (herunder personaftryk) ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den, oplysningerne vedrører (den registrerede), i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Det følger af bemærkningerne til dna-profilregisterloven, at det er Justitsministeriets vurdering, at der bør fastsættes nærmere offentliggjorte regler om bl.a. adgangen til opbevaring m.v. af fingeraftryk, herunder at der bør fastsættes regler om, at fingeraftryk ikke må opbevares i mere end 10 år efter en frifindelse eller påtaleopgivelse m.v. svarende til, hvad der gælder for oplysninger om dna-profiler, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 90 som fremsat, side 6. Der er dog ikke på nuværende tidspunkt fastsat sådanne regler.

Efter fast praksis i politiet følges for personaftryk optaget i fingeraftryksregisterets filer for personaftryk i videst muligt omfang slettefristerne som fastsat i dna-profilregisterlovens § 3, stk. 1, nr. 1-6. Således skal alle registrerede oplysninger om en person som udgangspunkt slettes fra fingeraftryksregisteret, når (1) sigtelse er opgivet som grundløs, når (2) der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår, når (3) den pågældende er fyldt 80 år, når (4) oplysningerne er optaget på grundlag af et legemsindgreb, som retten nægter at godkende, når (5) oplysningerne er optaget på grundlag af et legemsindgreb, som retten eller politiets efterfølgende finder uhjemlet, eller når (6) andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Sletning kan dog undlades, selvom den registrerede er fyldt 80 år, hvis det efter konkret vurdering undtagelsesvis skønnes nødvendigt at opretholde registreringen. Oplysningerne om en registreret person slettes dog senest 2 år efter den pågældendes død.

For så vidt angår uidentificerede personaftryk, der er optaget som spor ved politiets efterforskning på gerningssteder m.v., opbevares disse i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk, hvis de har en sådan kvalitet, at de vil kunne danne grundlag for en senere personidentifikation ved sammenligning med andre personaftryk. Opbevaringen af personaftryk i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk følger i videst muligt omfang slettefristerne for spor optaget i dna-profilregisterets spordel.

Det bemærkes, at personaftryk i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk, ikke slettes, men gøres utilgængelige, når aftrykket er personidentificeret. Det indebærer det, at aftrykket ikke længere er søgbart i fingeraftryksregisteret. Baggrunden herfor er bl.a., at det ikke vil være muligt at slette personaftryk i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk uden samtidigt at slette dokumentationen for personidentifikationen (hittet) og øvrige spor i den konkrete sag, herunder spor fra eventuelle medgerningspersoner. Det ændrer dog ikke på, at opbevaringen af sådanne personaftryk i øvrigt skal ske under iagttagelsen af de generelle databeskyttelsesretlige regler om bl.a. opbevaringsbegrænsning.

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås en del af de gældende regler om sletning af oplysninger i dna-profilregisterlovens §§ 3 og 4 videreført uden indholdsmæssige ændringer, herunder sletning i persondelen efter § 3, stk. 1, når sigtelse er opgivet som grundløs, jf. nr. 1, når oplysningerne er tilvejebragt på grundlag af et legemsindgreb, som retten nægter at godkende, jf. nr. 4, når oplysningerne er tilvejebragt på grundlag af et legemsindgreb, som retten eller politiet selv efterfølgende finder uhjemlet, jf. nr. 5, når andre særlige grunde taler herfor, jf. nr. 6, og sletning i spordelen efter § 4, stk. 1, når sporfundet er personidentificeret, jf. nr. 1, og når oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning, jf. nr. 2.

Det bemærkes dog, at det nugældende krav om, at sletning skal ske »straks«, ikke videreføres med lovforslaget. For så vidt angår sletning i tilfælde af, at oplysningerne er tilvejebragt på grundlag af et legemsindgreb, som retten nægter at godkende, eller som retten eller politiet selv efterfølgende finder uhjemlet, fastholdes dog kravet om, at sletning skal ske straks, jf. også retsplejelovens § 792 f, stk. 3, hvorefter oplysninger og materiale, der er tilvejebragt ved indgreb, som retten nægter at godkende i medfør af § 792 c, stk. 3, 2. pkt., eller som retten i medfør af § 746, stk. 1, finder uhjemlede, skal straks tilintetgøres. Baggrunden for, at kravet opretholdes, er, at det i disse tilfælde er muligt for politiet at slette oplysningerne fra registrene i umiddelbar forlængelse af, at politiet enten modtager en kendelse fra retten om et uhjemlet indgreb eller selv konstaterer, at et foretaget indgreb er uhjemlet.

Det foreslås som noget nyt at indføre differentierede slettefrister for så vidt angår oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer, samt at indføre differentierede slettefrister for så vidt angår oplysninger om dømte personer, jf. nedenfor. Endvidere foreslås det ikke at videreføre den gældende regel i dna-profilregisterloven om, at oplysninger skal slettes senest 2 år efter den registreredes død.

For så vidt angår fingeraftryksregisteret lægges der med

lovforslaget op til at indføre tilsvarende slettefrister for personaftryk som for dna-profiler.

2.5.2.1. Differentierede slettefrister for oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer

Det foreslås at indføre differentierede slettefrister for sigtede, men ikke dømte personer. Efter gældende ret skal sådanne oplysninger straks slettes, når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefratagelse uden vilkår.

Det er regeringens ambition, at politiet skal have de bedst mulige redskaber til at efterforske og opklare kriminalitet, herunder længst mulig opbevaring af oplysninger, med henblik på at understøtte politiets arbejde. Dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret er i den sammenhæng meget effektive redskaber for politiet i forhold til efterforskning og opklaring af kriminalitet. Registerne har således gjort det muligt for politiet hurtigt at identificere gerningspersoner til en række forbrydelser. Samtidig har registrene gjort det lettere for politiet hurtigt at udelukke uskyldige fra mistanke og dermed undgå at udsætte disse for sædvanlige efterforskningsskridt som f.eks. afhøring om deres færden.

Dna-profiler og personaftryk kan have stor efterforskningsmæssig værdi og er vigtige efterforskningsredskaber. I den forbindelse spiller antallet af registrerede personer en ikke uvæsentlig rolle. Kriminalitetsrisikoen for den persongruppe, der tidligere er sigtet for strafbare forhold, men som ikke efterfølgende inden for den nærmeste årrække er dømt eller sigtet for kriminalitet, må generelt antages at aftage i styrke jo længere tid, der går, hvor den pågældende ikke er blevet sigtet for et strafbart forhold.

Det er desuagtet Rigspolitiets vurdering, at det set ud fra efterforskningsmæssige hensyn vil kunne styrke politiets arbejde med at efterforske og opklare grov kriminalitet, hvis politiet gives mulighed for at opbevare dna-profiler og personaftryk fra sigtede, men ikke dømte personer, i en længere periode end 10 år.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at politiets adgang til at efterforske og opklare forbrydelser skal styrkes ved, at der for oplysninger i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret om sigtede, men ikke dømte personer, skal fastsættes en længere opbevaringsperiode for så vidt angår sigtelser for grovere forhold.

Det er Justitsministeriets vurdering, at opbevaringsperioden for oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer bør fastsættes ud fra overtrædelsens grovhed, således at oplysninger optaget i kraft af sigtelser for grovere overtrædelser opbevares i en længere periode, hvorimod oplysninger opta-

get i kraft af sigtelser for mindre grove overtrædelser opbevares i en kortere periode.

Der tilsigtes med den foreslåede ordning en rimelig balance mellem hensynet til at sikre politiet bedst mulige forudsætninger for at efterforske og opklare kriminalitet og hensynet til personers ret til privatliv.

Det foreslås på den baggrund, at der i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret indføres differentierede slettefrister på henholdsvis 10, 15 og 20 år for dna-profiler og personaftryk fra sigtede, men ikke dømte personer.

Det foreslås, at opbevaringsperioden for sådanne dna-profiler og personaftryk skal fastsættes ud fra strafferammen for den overtrædelse, der er eller har været rejst sigtelse for, idet strafferammen må anses for en indikation på forholdets grovhed. Opbevaringsperioden foreslås således at skulle fastsættes ud fra den strafferamme, som på gernings-tidspunktet gjaldt for det straffedelikt, som den pågældende har været sigtet for, og som har ført til dennes optagelse i registre.

Det foreslås, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte, skal senest slettes, når der er forløbet 10 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år.

Det indebærer, at dna-profiler og personaftryk optaget i forbindelse med sigtelser for f.eks. ulovlig tvang efter straffelovens § 260, trusler efter straffelovens § 266 og tyveri efter straffelovens § 276 slettes senest, når der er forløbet 10 år fra frifindelsestidspunktet m.v. Den foreslåede ordning indebærer ikke en ændring af opbevaringsperioden for oplysninger optaget i forbindelse med efterforskning af overtrædelser, hvis laveste strafferamme ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, der fortsat vil blive slettet efter 10 år, som det er tilfældet i dag.

I almindelighed vil dna-profiler og personaftryk optaget i forbindelse med sigtelser for overtrædelse af særlovgivningen også skulle slettes efter 10 år, idet strafferammen for sådanne overtrædelser kun undtagelsesvis overstiger 2 års fængsel.

Det foreslås, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte, skal senest slettes, når der er forløbet 15 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Det indebærer, at dna-profiler og personaftryk optaget i forbindelse med sigtelser for f.eks. et legemsindgreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245 eller røveri efter straffelovens § 288 slettes senest efter udløbet af 15 år efter frifindelse m.v. Den foreslåede ordning vil indebære, at oplysninger optaget i forbindelse med overtrædelser, hvis laveste strafferamme ikke hjemler højere straf end fængsel i 6 år, vil blive opbevaret 5 år længere end i dag.

Det foreslås, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte, skal senest slettes, når der er forløbet, 20 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Det indebærer, at dna-profiler og personaftryk, optaget i forbindelse med sigtelser for f.eks. voldtægt efter straffelovens § 216 eller drab efter straffelovens § 237, slettes senest efter udløbet af 20 år efter frifindende dom m.v.

Den foreslåede ordning vil indebære, at oplysninger optaget i forbindelse med sigtelser for overtrædelser, hvis laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år, vil blive opbevaret 10 år længere end i dag.

Opbevaringsperioden afhænger af den pågældende strafferammes maksimum. I de tilfælde, hvor et straffedelikt indeholder to eller flere strafferammer, f.eks. fordi der kan straffes for enten en simpel eller en kvalificeret form for overtrædelse af deliktet, vil den laveste strafferamme af de to i sådanne tilfælde blive lagt til grund ved fastlæggelsen af opbevaringsperioden for oplysningen i registre.

Eksempelvis udgør strafferammen for tyveri efter straffelovens § 276 fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 2. Ved tyveri af mindre strafværdighed, jf. straffelovens § 287, stk. 1, udgør straffen bøde. Ved tyveri af særligt grov beskaffenhed m.v. udgør strafferammen indtil 6 år, jf. straffelovens § 286, stk. 1. Det indebærer, at hvis der i den konkrete sag er rejst sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 286, stk.1, (grundet tyveri af særlig grov beskaffenhed m.v.), hvor strafferammen er fængsel indtil 6 år efter straffelovens § 286, vil opbevaringsperioden fastlægges ud fra strafferammen for § 285, stk. 1, hvor strafferammen er fængsel indtil 1 år og 6 måneder, da denne strafferamme er lavest af de to strafferammer. I denne situation vil oplysningerne således skulle opbevares i 10 år i registre, da den relevante strafferammes maksimum (1 år og 6 måneder) ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, nr. 2.

Der kan endvidere nævnes det eksempel, at der rejses sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 241, stk. 1, 1. pkt.

(om uagtsomt manddrab). Uagtsomt manddrab straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 10 år. Idet den laveste strafferamme i bestemmelsen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder, vil oplysningerne, der opbevares på grundlag af en sådan sigtelse, således blive opbevaret i 10 år i registrene, da strafferammens maksimum (fængsel indtil 4 måneder) ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, nr. 2.

Baggrunden herfor er, at den tekniske understøttelse af registre ikke giver mulighed for en sondring mellem to forskellige strafferammer inden for samme overtrædelse i relation til sletning, og at proportionalitetshensyn i forhold til opbevaring tilsiger, at der i denne situation bør tages udgangspunkt i strafmaksimum i den laveste strafferamme ud af de to strafferammer.

Det forhold, at der i visse straffelovsovertrædelser er fastsat en minimumsstraf, er uden betydning for fastlæggelse af opbevaringsperioden. Det følger f.eks. af straffelovens § 237, at den, som dræber en anden, straffes for manddrab med fængsel fra 5 år indtil på livstid. Det afgørende for fastlæggelse af opbevaringsperioden i denne sammenhæng er, at strafferammens maksimum er fængsel indtil livstid, hvorfor oplysningerne optaget i forbindelse med en sigtelse efter straffelovens § 237 vil blive opbevaret i 20 år ved frifindelse for forholdet.

Det er strafferammens maksimum på gerningstidspunktet, som er afgørende. Den af anklagemyndigheden konkret nedlagte strafpåstand, herunder om der i den enkelte sag er nedlagt påstand om brug af skærpende eller formildende omstændigheder, er uden betydning for opbevaringsperioden. Det gælder uanset, om der i den konkrete sag nedlægges strafpåstand om straffrihed eller bøde.

Det kan forekomme under en straffesag, at den sigtelse, der har dannet grundlag for optagelse af en oplysning i registre, ændres. Det kan ske som led i efterforskningen, at politiet ændrer sigtelsen. Det kan også ske som led i tiltale-rejsningen, idet anklagemyndigheden vurderer, at forholdet bør henføres under end anden bestemmelse end den, der er rejst sigtelse for. Det kan også ske, at retten i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, henfører forholdet under en anden bestemmelse end den, der er rejst tiltale for. I de tilfælde, hvor forholdet under sagen henføres til en anden bestemmelse, er det den af retten pådømte forhold, som er afgørende for, hvor længe oplysninger kan opbevares.

Det indebærer f.eks., at hvis politiet i en sag rejser sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, anklagemyndigheden i stedet rejser tiltale efter straffelovens § 245, stk. 1, og retten henfører forholdet til straffelovens § 244, stk. 1, skal optagne oplysninger i forbindelse med politiets sigtelse

opbevares ud fra den bestemmelse, som retten henregner forholdet til, dvs. i det konkrete tilfælde ud fra den laveste strafferamme indeholdt i straffelovens § 244.

Det indebærer også, at der skal ske sletning af oplysninger i de situationer, hvor retten henfører forholdet til en bestemmelse, som ikke opfylder optagelsesbetingelserne i §§ 2 eller 3.

I tilfælde af, at oplysninger om en person er omfattet af to forskellige bestemmelser om sletning, er det den bestemmelse, der giver adgang til længst opbevaring, der fastsætter opbevaringsperioden. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en person ved samme dom bliver dømt for et forhold og frifundet for et andet forhold, og begge forhold opfylder betingelserne for optagelse efter §§ 2 eller 3. Det vil herefter være det opbevaringsgrundlag, som giver adgang til den længste opbevaringsperiode, som er afgørende.

Tilsvarende skal der i de tilfælde, hvor der allerede er optaget oplysninger om en person i registrene, og hvor der senere identificeres en yderligere adgang til at optage oplysninger om vedkommende, jf. §§ 2 eller 3, og hvor dette opbevaringsgrundlag hjemler en længere opbevaringsperiode af oplysningerne end det oprindelige, ske sletning af den allerede optagne oplysning i overensstemmelse med slettefristen for det længste opbevaringsgrundlag.

Det indebærer eksempelvis, at hvis en registreret person, hvor dennes oplysninger skal opbevares i 10 år i registrene som følge af frifindelse for en overtrædelse, hvis laveste strafferamme ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, inden udløbet af 10-års slettefristen dømmes i en anden sag for en overtrædelse, hvis strafferamme hjemler højere straf end fængsel i 6 år, vil den oprindeligt optagne dna-profil kunne opbevares i overensstemmelse med det længste opbevaringsgrundlag, som udgør domfældelsen (dvs. 40 år fra fældende dom, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 3).

Politiet har herved i sådanne tilfælde adgang til at forlænge opbevaringsperioden af den oprindeligt optagne dna-profil, eller alternativt at optage en ny dna-profil fra vedkommende ved sigtelsen i den anden sag, hvis der vurderes behov herfor. Baggrunden herfor er dels et hensyn til den registrerede ikke bør udsættes for unødvendige legemsindgreb og dels et ressourcehensyn, da udarbejdelse af en dna-profil er en tidskrævende og omkostningstung procedure, som kan virke u hensigtsmæssig i det tilfælde, hvor vedkommendes dna-profil allerede er optaget i dna-profilregisteret i kraft af andet opbevaringsgrundlag.

I lovforslaget lægges der op til, at der skal ske sletning af optagne dna-profiler og personaftryk, når der er forløbet henholdsvis 10, 15 og 20 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden

vilkår. Det forstås ved »endelig«, at fristen for afgørelsen først løber fra udløbet af eventuelle klagefrister. Hvis en person eksempelvis dømmes ved byretten, men efterfølgende frifindes ved landsretten, løber fristen fra udløbet af to ugers klagefristen til Procesbevillingsnævnet, hvis dommen ikke søges påklaget, hvorefter sletning skal ske i overensstemmelse med den pågældende slettefrist.

Det forudsættes desuden, at politiet fortsat vil kunne opbevare oplysninger i henhold til den foreslåede § 6, selv om den dømte person er afgået ved døden under opbevaringsperioden, idet sådanne oplysninger stadig vil kunne have en politimæssig betydning, jf. pkt. 2.5.2.4. Dette gælder uanset, hvilke slettefrist oplysningerne er omfattet af i dette lovfor-slag.

Den foreslåede ordning skal gælde for allerede optagne dna-profiler i dna-profilregisteret og personaftryk i finger-aftryksregisteret ved lovens ikrafttræden og for fremtidige oplysninger, som optages i registre. Dette er for at styrke politiets efterforskning og for at sikre en ensartet regulering.

2.5.2.2. Differentierede slettefrister for oplysninger om dømte personer

Det foreslås for det andet med lovforslaget at indføre differentierede slettefrister for oplysninger om dømte personer på henholdsvis 15, 25 og 40 år, hvorefter der skal ske sletning af oplysninger i registre.

Den foreslåede ordning viderefører ikke den gældende bestemmelse i dna-profilregisterlovens § 3, stk. 1, nr. 3, der fastsætter, at oplysninger i dna-profilregisterets persondel skal slettes, når den registrerede person fylder 80 år, eller 2 år efter den registreredes død, jf. § 3, stk. 2. Den foreslåede ændring skal ses i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols nyere praksis, der er omtalt nærmere nedenfor under pkt. 3.

I lyset af denne praksis er det Justitsministeriets vurdering, at den gældende ordning, hvorefter dna-profiler og personaftryk i alle tilfælde som det klare udgangspunkt opbevares, indtil den dømte fylder 80 år, ikke kan opretholdes inden for rammerne af EMRK artikel 8.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at den nuværende ordning indebærer, at dømtes dna-profiler og personaftryk i almindelighed først slettes efter, at den dømte fylder 80 år eller 2 år efter død, medmindre oplysninger vurderes at være optaget ulovligt, jf. pkt. 2.3.1.1-2.3.1.3, og at der i den forbindelse ikke tages hensyn til bl.a. lovovertrædelsens karakter og grovhed eller længden af den idømte straf.

Det er Justitsministeriets vurdering, at opbevaringsperioden for oplysninger om dømte personer bør fastsættes ud fra

overtrædelsens grovhed, således at oplysninger optaget i kraft af sigtelser for grovere overtrædelser opbevares i en længere periode, hvorimod oplysninger optaget i kraft af sigtelser for mindre grove overtrædelser opbevares i en kortere periode. Samtidig vurderes det hensigtsmæssigt, at opbevaringsperioden vil skulle løbe fra tidspunktet for endelig dom og er uafhængig af gerningspersonens alder.

Der tilsigtes med den foreslåede ordning en rimelig balance mellem hensynet til at sikre politiet bedst mulige forudsætninger for at efterforske og opklare kriminalitet og hensynet til personers ret til privatliv.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der bør indføres differentierede frister for sletning af dømtes oplysninger på henholdsvis 15, 25 og 40 år fastsat ud fra strafferammen for den overtrædelse, der er rejst sigtelse og sket domfældelse for, idet strafferammen må anses for en indikation på forholdets grovhed.

Opbevaringsperioden for dømtes dna-profiler og personaftryk foreslås – ligesom for sigtede, men ikke dømte personer – at skulle fastsættes ud fra den strafferamme, som på gerningstidspunktet gjaldt for det forhold, som den pågældende er blevet dømt for, og som har ført til dennes optagelse i registre.

Det forhold, at opbevaringsperioden for oplysninger optaget fra dømte fastsættes ud fra strafferammen for den rejste sigtelse, beror primært på, at det ikke inden for en nærmere fremtid vil være muligt for politiet at it-understøtte differentierede slettefrister baseret på den konkrete udmålte straf. Det skal ses i lyset af, at politiet i givet fald ville skulle udvikle it-understøttelse til håndtering af to forskellige opbevaringsgrundlag, mens den foreslåede løsning ensretter modellerne for differentierede slettefrister for henholdsvis sigtede, men ikke dømte personer, og dømte personer.

Det foreslås, at oplysninger om dømte optaget i forbindelse med en sigtelse for en overtrædelse, skal slettes, når der er forløbet 15 år fra endelig dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 2 år.

Det indebærer, at dna-profiler og personaftryk fra dømte optaget i forbindelse med sigtelser for f.eks. dokumentfalsk efter straffelovens § 172, afpresning efter straffelovens 281, eller hærværk efter straffelovens § 291, skal slettes senest, når der er forløbet 15 år fra endelig dom i sagen.

I almindelighed vil dna-profiler og personaftryk fra dømte optaget i forbindelse med sigtelser for overtrædelse af særlovgivningen også skulle slettes efter 15 år, idet strafferam-

men for sådanne overtrædelser kun undtagelsesvis overstiger 2 års fængsel.

Det foreslås, at oplysninger om dømte optaget i forbindelse med en sigtelse for en overtrædelse, skal senest slettes, når der er forløbet 25 år fra endelig dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Det indebærer, at dna-profiler og personaftryk fra dømte optaget i forbindelse med sigtelser for f.eks. et legemsindgreb af særlig rå, brutal eller færlig karakter efter straffelovens § 245 eller røveri efter straffelovens § 288, skal slettes senest, når der er forløbet 25 år fra endelig dom.

Det foreslås, at oplysninger om dømte optaget i forbindelse med en sigtelse for en overtrædelse, skal senest slettes 40 år fra endelig dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Det indebærer, at dna-profiler og personaftryk fra dømte for f.eks. voldtægt efter straffelovens § 216 eller spionage efter straffelovens § 107, skal slettes senest, når der er forløbet 40 år fra endelig fældende dom.

Der lægges op til, at oplysninger om dømte optaget i forbindelse med en sigtelse for en overtrædelse, hvis laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 16 år, ikke omfattes af differentierede slettefrister for dømte. Det foreslås således, at sådanne oplysninger ikke slettes efter et bestemt antal år, og lovforslaget fastsætter på den baggrund ingen øvre grænse for, hvor længe sådanne oplysninger kan opbevares.

Dette foreslås tilsvarende at gælde i de tilfælde, hvor en person idømmes tidsubestemt foranstaltning efter straffelovens §§ 68 eller 69 eller forvaring efter straffelovens § 70, hvorefter oplysningerne ikke omfattes af differentierede slettefrister for dømte, herunder en specifik fastsat slettefrist. Det skal ses i lyset af, at det ikke vurderes hensigtsmæssigt for så vidt angår tidsubestemte foranstaltninger eller forvaring efter straffelovens kapitel 9 at tage udgangspunkt i strafferammen for det pågældende delikt, idet det i givet fald ikke vil kunne udelukkes, at oplysningerne opbevares i kortere tid end foranstaltningens eller forvaringens opretholdelse.

Opbevaringsperioden for sådanne oplysninger foreslås dermed reguleret af de generelle databeskyttelsesretlige regler i retshåndhævelsesloven, hvorefter personoplysninger (herunder dna-profiler og personaftryk) ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den, oplysningerne vedrører, i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. Det bemærkes i den forbindelse, at den registrerede

kan begære om oplysningernes sletning forud for udløbet af slettefristen, som skal imødekommes, når hensynet til oplysningernes politimæssige betydning undtagelsesvis findes at burde vige for hensynet til den registrerede person.

Det foreslåede indebærer, at dna-profiler og personaftryk fra dømte for f.eks. drab efter straffelovens § 237, hvis strafferamme hjemler fængsel indtil livstid, ikke skal slettes efter et bestemt antal år.

Opbevaringsperioden afhænger af den pågældende strafferammes maksimum. I de tilfælde, hvor et straffedelikt indeholder to eller flere strafferammer, f.eks. fordi der kan straffes for enten en simpel eller en kvalificeret form for overtrædelse af deliktet, vil den laveste strafferamme af de to i sådanne tilfælde blive lagt til grund ved fastlæggelsen af opbevaringsperioden for oplysninger i registre.

Eksempelvis udgør strafferammen for tyveri efter straffelovens § 276 fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 2. Ved tyveri af mindre strafværdighed, jf. straffelovens § 287, stk. 1, udgør straffen bøde. Ved tyveri af særligt grov beskaffenhed m.v. udgør strafferammen indtil 6 år, jf. straffelovens § 286, stk. 1. Det indebærer, at hvis der i den konkrete sag er rejst sigtelse og sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, (grundet tyveri af særlig grov beskaffenhed m.v.), hvor strafferammen er fængsel indtil 6 år efter straffelovens § 286, vil opbevaringsperioden fastlægges ud fra strafferammen for § 285, stk. 1, hvor strafferammen er fængsel indtil 1 år og 6 måneder, da denne strafferamme er lavest af de to strafferammer. I denne situation vil oplysningerne således skulle opbevares i 15 år i registre, da den relevante strafferammes maksimum (1 år og 6 måneders fængsel) ikke hjemler højere straf end fængsel i 2 år, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 1.

Der kan endvidere nævnes det eksempel, at der rejses sigtelse og sker domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 241, stk. 1, 1. pkt. (om uagtsomt manddrab). Uagtsomt manddrab straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 10 år. Idet den laveste strafferamme i bestemmelsen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder, vil oplysningerne, der opbevares på grundlag af en sådan sigtelse, således blive opbevaret i 15 år i registre, da strafferammens maksimum (fængsel indtil 4 måneder) ikke hjemler højere straf end fængsel i 2 år, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 1.

Baggrunden herfor er, at den tekniske understøttelse af registre ikke giver mulighed for en sondring mellem to forskellige strafferammer inden for samme overtrædelse i relation til sletning, og at proportionalitetshensyn i forhold til opbevaring tilsiger, at der i denne situation bør tages

udgangspunkt i strafmaksimum i den laveste strafferamme ud af de to strafferammer.

Det forhold, at der i visse straffelovsovertrædelser er fastsat en minimumsstraf, er uden betydning for fastlæggelse af opbevaringsperioden. Det følger f.eks. af straffelovens § 237, at den, som dræber en anden, straffes for manddrab med fængsel fra 5 år indtil på livstid. Det afgørende for fastlæggelse af opbevaringsperioden i denne sammenhæng er, at strafferammen højst hjemler fængsel indtil på livstid, hvorfor oplysningerne ikke vil skulle slette, medmindre de ikke længere vurderes nødvendige i henhold til de generelle databeskyttelsesretlige regler i retshåndhævelsesloven.

Det er strafferammens maksimum på gerningstidspunktet, som er afgørende. Den af domstolene konkret udmålte straf er uden betydning for opbevaringsperioden. Det gælder uanset, om retten idømmer personen straffrihed eller bøde. Undtagelsen hertil er personer, som idømmes tidsbestemt foranstaltning efter straffelovens §§ 68 og 69 eller forvaring efter straffelovens § 70. Den konkrete udmålte straf vil desuden have betydning ved en eventuel begæring fra den registrerede om sletning af oplysningerne før slettefristens udløb, da den udmålte straf vil indgå som et moment i vurderingen af en begæring om sletning efter lovforslagets § 6, stk. 6.

Det kan forekomme under en straffesag, at den sigtelse, der har dannet grundlag for optagelse af en oplysning i registre, ændres. Det kan ske som led i efterforskningen, at politiet ændrer sigtelsen. Det kan også ske som led i tiltale-rejsningen, idet anklagemyndigheden vurderer, at forholdet bør henføres under end anden bestemmelse end den, der er rejst sigtelse for. Det kan også ske, at retten i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, henfører forholdet under en anden bestemmelse end den, der er rejst tiltale for. I de tilfælde, hvor forholdet under sagen henføres til en anden bestemmelse, er det den af retten pådømte forhold, som er afgørende for, hvor længe oplysninger kan opbevares.

Det indebærer f.eks., at hvis politiet i sagen rejser sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, anklagemyndigheden i stedet rejser tiltale efter straffelovens § 245, stk. 1, og retten henfører forholdet til straffelovens § 244, stk. 1, skal optagne oplysninger i forbindelse med politiets sigtelse opbevares ud fra den bestemmelse, som retten henregner forholdet til, dvs. i det konkrete tilfælde ud fra den laveste strafferamme indeholdt i straffelovens § 244.

Det indebærer også, at der skal ske sletning af oplysninger i de situationer, hvor retten henfører forholdet til en bestemmelse, som ikke opfylder optagelsesbetingelserne i §§ 2 eller 3.

I tilfælde af, at oplysninger om en person er omfattet af to

forskellige bestemmelser om sletning, er det den bestemmelse, der giver adgang til længst opbevaring, der fastsætter opbevaringsperioden. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en person ved samme dom bliver dømt for et forhold og frifundet for et andet forhold, og begge forhold opfylder betingelserne for optagelse efter §§ 2 eller 3. Det vil herefter være det opbevaringsgrundlag, som giver adgang til den længste opbevaringsperiode, som er afgørende.

Tilsvarende skal der i de tilfælde, hvor der allerede er optaget oplysninger om en person i registre, og hvor der senere identificeres en yderligere adgang til at optage oplysninger om vedkommende, jf. §§ 2 eller 3, og hvor dette opbevaringsgrundlag hjemler en længere opbevaringsperiode af oplysningerne end det oprindelige, ske sletning af den allerede optagne oplysning i overensstemmelse med slettefristen for det længste opbevaringsgrundlag.

Det indebærer eksempelvis, at hvis en registreret person, hvor dennes oplysninger skal opbevares i 10 år i registre som følge af frifindelse for en overtrædelse, hvis laveste strafferamme ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, inden udløbet af 10-års slettefristen dømmes i en anden sag for en overtrædelse, hvis strafferamme hjemler højere straf end fængsel i 6 år, vil den oprindeligt optagne dna-profil kunne opbevares i overensstemmelse med det længste opbevaringsgrundlag, som udgør domfældelsen (dvs. 40 år fra fældende dom, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 3).

Politiet har herved i sådanne tilfælde adgang til at forlænge opbevaringsperioden af den oprindeligt optagne dna-profil, eller alternativt at optage en ny dna-profil fra vedkommende ved sigtelsen i den anden sag, hvis der vurderes behov herfor. Baggrunden herfor er dels et hensyn til den registrerede ikke bør udsættes for unødvendige legemsindgreb og dels et ressourcehensyn, da udarbejdelse af en dna-profil er en tidskrævende og omkostningstung procedure, som kan virke uhensigtsmæssig i det tilfælde, hvor vedkommendes dna-profil allerede er optaget i dna-profilregisteret i kraft af andet opbevaringsgrundlag.

Med lovforslaget lægges der op til, at der skal ske sletning af optagne dna-profiler og personaftryk, når der er forløbet henholdsvis 15, 25 og 40 år fra endelig dom. Det forstås ved »endelig« dom, at slettefristen først løber fra udløbet af eventuelle klagefrister. Hvis en person eksempelvis dømmes ved byretten, men efterfølgende frifindes ved landsretten, løber fristen fra udløbet af to ugers klagefristen til Procesbevillingsnævnet, hvis dommen ikke søges påklaget, hvorefter sletning skal ske inden for udløbet af den pågældende slettefrist.

Det bemærkes i den forbindelse, at et bødeforelæg, der vedtages, er at sidestille med en fældende dom, da en persons

vedtagelse af et bødeforelæg forudsætter, at den pågældende erkender sig skyldig.

Det forudsættes desuden, at politiet fortsat vil kunne opbevare oplysninger i henhold til den foreslåede § 6, selv om den dømte person er afgået ved døden under opbevaringsperioden, idet sådanne oplysninger stadig vil kunne have en politimæssig betydning, jf. pkt. 2.5.2.4. Dette gælder uanset, hvilke slettefrist oplysningerne er omfattet af i dette lovforslag.

Den foreslåede ordning skal gælde for allerede optagne dna-profiler i dna-profilregisteret og personaftryk i fingeraftryksregisteret ved lovens ikrafttræden og for fremtidige oplysninger, som optages i registrene. Dette er for at sikre en ensartet regulering.

2.5.2.3. Øvrige generelle regler for sletning og unndlelse heraf

Der lægges op til, at oplysninger, som er optaget efter lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 2, eller § 3, stk. 1, nr. 2, skal slettes senest, når oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning.

Bestemmelsen er møntet på sletning af oplysninger optaget fra udenlandske myndigheder i dna-profilregisterets persondel og fingeraftryksregisterets filer for personaftryk. For så vidt angår oplysninger optaget fra spor som led i udenlandske myndigheders efterforskning skal disse slettes i henhold til lovforslagets § 8, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at sådanne oplysningers sletning beror på en konkret vurdering af, hvornår oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning. Der skal ved vurderingen af, hvorvidt oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning, bl.a. lægges vægt på den registreredes alder ved optagelsen, arten og grovheden af det strafbare forhold, der danner grundlag for optagelsen, længden af en eventuel idømt straf og eventuel øvrig kriminalitet begået af den registrerede. Der kan desuden lægges vægt på, hvor lang tid oplysningerne vil kunne opbevares, hvis forholdet var pådømt af en dansk domstol eller afgjort af en dansk anklagemyndighed.

For så vidt angår sletning af oplysninger om ikke-sigtede personer, herunder ofre og vidner, bemærkes det, at lovforslaget ikke fastsætter en generel slettefrist for sådanne oplysninger. Det skyldes, at disses oplysninger som udgangspunkt ikke forudsættes optaget i registrene. For så vidt angår dna-profiler er undtagelsen hertil dna-profiler fra ikke-sigtede, som kan indgå i en blandingsprofil i spordelen. Disse foreslås slettet ved fuldstændig identifikation af dna-profilerne i sporet. Dna-profiler fra ikke-sigtede kan dog optages i registeret, hvis den pågældende giver samtykke hertil til

brug for referenceprøve-profiler med henblik på at udskille gerningspersonens dna-profil i spor. For så vidt angår personaftryk optages aftryk fra ikke-sigtede i kraft af samtykke i fingeraftryksregisteret til brug for sammenligninger med spor i den konkrete sag.

Sådanne oplysningers opbevaring fastsættes i henhold til de databeskyttelsesretlige regler, herunder retshåndhævelsesloven, hvorefter de opbevares, indtil sammenligningen i den konkrete sag er afsluttet. Det bemærkes for så vidt angår oplysninger optaget i kraft af samtykke, at den registrerede til enhver tid har adgang til at tilbagekalde sit samtykke og derved få slettet sine oplysninger, forudsat lovforslagets §§ 2 eller 3 ikke udgør et nyt opbevaringsgrundlag for oplysningerne.

Det foreslås herudover som en generel undtagelsesbestemmelse for sletning, at sletning af oplysninger kan undlades, hvis det ud fra hensynet til en verserende efterforskning undtagelsesvis findes nødvendigt at opretholde registreringen.

Bestemmelsen finder anvendelse, hvor politiet efter en konkret vurdering og på baggrund af en verserende efterforskning undtagelsesvis finder behov for at bevare oplysninger i registrene til trods for udløbet af en slettefrist.

Bestemmelsen er navnlig tiltænkt anvendt i de tilfælde, hvor en person har fået optaget sine oplysninger i registrene i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 2 eller 3, og den registrerede person herefter som forurettet indgår i en igangværende efterforskning, men hvor politiet ikke kan optage den forurettedes dna-profil og personaftryk. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet ved bortførte, forsvundne eller afdøde personer, hvor der opstår mistanke om, at der er begået en forbrydelse mod dem. I dette tilfælde vil der undtagelsesvist være behov for at kunne bevare oplysningerne til brug for den igangværende efterforskning, f.eks. med det formål at foretage sammenligning mellem den afdøde og/eller efterlystes oplysninger med de oplysninger fra spor, der er sikret på gerningsstedet for den formodede forbrydelse.

I disse tilfælde, hvor en sletning af oplysninger er umiddelbart forestående og vurderes at vanskeliggøre efterforskningen, vil det således – på trods af de slettefrister, der lægges op til med lovforslaget – være muligt at opbevare oplysningerne.

Det forudsættes, at oplysningerne alene opbevares i registrene, indtil sagen er afgjort, hvorefter de slettes fra registrene.

Sletning af oplysninger skal endvidere generelt undlades i de tilfælde, hvor der i opbevaringsperioden identificeres andet grundlag for optagelse af oplysninger om den regi-

strerede person, jf. §§ 2 eller 3, som hjemler en længere opbevaringsperiode af oplysningen end det oprindelige optagelsesgrundlag. I disse tilfælde fastsættes den nye slettefrist i overensstemmelse med reglerne i § 6, stk. 1-6 og § 7.

Det indebærer, at sletning af en dna-profil eller et personaftryk skal undlades i de tilfælde, hvor der i løbet af opbevaringsperioden identificeres et andet opbevaringsgrundlag efter de foreslåede §§ 2 eller 3. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis den dømte person sigtes for en ny overtrædelse i en anden sag, der opfylder betingelserne for optagelse i de foreslåede §§ 2 eller 3. Fristen for sletning af oplysninger vil i disse tilfælde løbe fra den nye sags endelige afgørelse (opgivelse af sigtelsen som grundløs, frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår, dom etc.), forudsat opbevaringsgrundlaget hjemler en længere opbevaringsperiode, i overensstemmelse med reglerne i § 6, stk. 1-6 og § 7. Det er i den forbindelse tilstrækkeligt, at det nye opbevaringsgrundlag er indtrådt, men at den nye slettefrist endnu ikke er begyndt at løbe.

Det er en forudsætning for opbevaring af dna-profiler og personaftryk, at det er muligt at fastslå det nugældende opbevaringsgrundlag (frifindelse, påtaleopgivelse, tiltalefrafald uden vilkår eller dom m.v.). Hvis det i en konkret sag ikke er muligt (grundet en fejlagtig, utilstrækkelig registrering), og der ikke efterfølgende er rejst sigtelse eller afsagt fældende dom mod personen, der kan begrunde fortsat registrering af oplysningen, jf. §§ 2 eller 3, skal dna-profilen og personaftrykket slettes fra registrene. På samme måde er det en betingelse for fortsat opbevaring med henvisning til en ny sigtelse eller domfældelse, hvor der ikke i den forbindelse blev optaget en dna-profil og personaftryk, da personen allerede var registreret i registrene, at det er muligt at slå fast, at der i denne anden sag havde været hjemmel til at optage dna-profilen og personaftrykket.

Det foreslås endvidere, at den registrerede på begæring kan anmode om at få sine oplysninger slettet efter lovforslagets § 6, stk. 6, når hensynet til oplysningernes politimæssige betydning undtagelsesvis findes at burde vige for hensynet til den registrerede person. Hvis politiet træffer afgørelse herom, skal sletning ske senest inden for 10 hverdage efter den endelige afgørelse. Bestemmelsen gælder uanset, hvilken slettefrist oplysningerne er omfattet af i dette lovforslag, og finder således anvendelse både for sigtede, men ikke dømte, og dømte personer.

Der skal ved vurderingen af en anmodning om, at der undtagelsesvis skal ske sletning forud for udløbet af den lovbestemte opbevaringsperiode, inddrages en række hensyn, herunder den lovbestemte opbevaringsperiode, den registreredes alder ved optagelsen, arten og grovheden af det strafbare forhold, der danner grundlag for optagelsen, længden af en eventuel idømt straf og eventuel øvrig kriminalitet begået af den registrerede. Det vil således tale for, at anmod-

ningen skal imødekommes, hvis der er tale om en kortere straf i forhold til normalstraffen og forholdet, og der er relativt få år til udløbet af den lovbestemte opbevaringsperiode. Opregningen er ikke udtømmende, og der kan således lægges vægt på yderligere hensyn. Der kan således efter den foreslåede bestemmelse ske sletning på begæring af den registrerede, hvis fortsat opbevaring af den pågældendes oplysninger undtagelsesvis vurderes ikke at være proportional.

Det forudsættes i den forbindelse, at oplysninger fra dømte, der er idømt fængsel på livstid eller forvaring, som det alt-overvejende udgangspunkt ikke vil skulle slettes, mens den dømte stadig er i live.

Bestemmelsen forudsættes endvidere – i overensstemmelse med gældende ret – anvendt, hvor en anden person, uden at denne har været sigtet som medgerningsperson, senere dømmes for det forhold, som har dannet grundlag for registreringen.

2.5.2.4 Sletning af oplysninger i forbindelse med dødsfald

Der lægges desuden op til ikke at videreføre den gældende bestemmelse i dna-profilregisterloven om, at oplysninger om en registreret person skal slettes senest 2 år efter den pågældendes død. Oplysninger om en registreret person i registrene, der afgår ved døden, vil herefter reguleres af de almindelige regler om sletning af oplysninger som fastsat i §§ 6 og 7.

Baggrunden for indførelse af den 2-årige slettefrist ved den registrerede persons død var de efterforskningsmæssige hensyn, der kan være i forhold til verserende straffesager – også efter en persons død. Opretholdelse af registrering i et vist tidsrum efter en persons død vil således kunne være en forudsætning for politiets muligheder for at få be- eller afkræftet, om denne person må betragtes som gerningsperson til en eller flere uopklarede forbrydelser, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, L 107 som fremsat, side 3055.

Rigspolitiet har oplyst, at politiet er bekendt med ældre, uopklarede drabssager, hvor der er opstået et efterforskningsmæssigt behov for at sammenligne dna-profiler fra nye biologiske spor med kendte dna-profiler i persondelen i dna-profilregisteret i mange år efter, at overtrædelsen blev begået. Behovet for, at kunne sammenligne dna-profiler fra nye biologiske spor med personidentificerede dna-profiler i persondelen lang tid efter overtrædelsen blev begået, understøttes ligeledes af politiets erfaringer fra andre konkrete sager, hvor det ville have været vanskeligt at opklare sagen, hvis gerningsmandens dna-profil var blevet slettet som følge af 2-års reglen.

Herudover er det Rigspolitiets vurdering, at metoderne til identificering af dna-profilen fra biologiske spor forventes at

blive yderligere forfinet fremover, hvilket kan gøre sammenligning med ældre oplysninger yderligere relevant.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at den gældende 2-års regel ikke bør videreføres med nærværende lovforslag, således at oplysninger fra registrerede personer, der afgår ved døden, omfattes af de almindelige sletteregler. Der er navnlig lagt vægt på, at samfundet har en klar interesse i, at alvorlige sager bliver opklaret, selv om gerningsmanden ikke længere er i live og dermed ikke vil kunne straffes for overtrædelsen.

2.6. Søgning og videregivelse af oplysninger

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Det Centrale Dna-profilregister

Efter den gældende § 5, stk. 1, nr. 1, i dna-profilregisterloven, kan der videregives oplysninger fra dna-profilregisteret til politiet, anklagemyndigheden og Justitsministeriet, herunder til brug for fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse efter loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1999-2000, Tillæg A, side 3061, at denne adgang til videregivelse er påkrævet af hensyn til registerets anvendelse i overensstemmelse med formålet. Politiet skal således have adgang til at anvende oplysninger fra registeret i forbindelse med efterforskningen af straffesager, og anklagemyndigheden må tilsvarende kunne anvende oplysninger fra registeret i forbindelse med den videre strafforfølgning. Videregivelse af oplysninger til Justitsministeriet vil kunne være relevant i forbindelse med behandling af eventuelle klagesager om registrering. Disse myndigheder vil dog alene kunne modtage oplysninger fra registeret, hvis det er af betydning for vedkommende myndigheds opgaver, jf. forvaltningslovens § 32.

Sidste led i § 5, stk. 1, nr. 1, om visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union blev indsat ved lov nr. 347 af 14. maj 2008 (om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, lov om udlevering af lovovertrædere og lov om det Centrale Dna-profil-register) som en konsekvens af Rådets rammeafgørelse (2008/978/RIA af 18. december 2008). Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2007-2008, 2. samling, tillæg A, side 3002, at det var Justitsministeriets opfattelse, at Rigspolitiet ikke skulle foretage en vurdering af, om det er ubetænkeligt efter lovens § 5, stk. 1, nr. 3, at videregive oplysninger til brug for fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse.

Efter lovens § 5, stk. 1, nr. 2, kan der videregives oplysning-

er fra dna-profilregisteret til den kompetente myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller et tredjeland, der deltager i samarbejdet under Schengen-konventionen, til brug for en kriminalefterforskning eller kriminalefterretningsoperation.

Lovens § 5, stk. 1, nr. 2, blev indsat ved lov nr. 1559 af 20. december 2006 om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register som en konsekvens af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

Rammeafgørelsen pålægger medlemsstaterne at sikre, at der i national lovgivning ikke opstilles strengere betingelser for videregivelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder, end hvad der nationalt gælder for videregivelse. Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, side 1172, at en anmodning fra en anden medlemsstat i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 10 kan afvises, hvis der er faktuelle grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser eller bringe en igangværende efterforskning eller efterretningsoperation i fare, bringe enkeltpersoners sikkerhed i fare, eller hvis videregivelse af de ønskede oplysninger vil stå i klart misforhold til eller være irrelevante for det angivne formål. Det anføres endvidere, at en anmodning om videregivelse kan afvises, hvis oplysningerne vedrører en lovovertrædelse med en strafferamme på under 1 års fængsel, jf. rammeafgørelsens artikel 10, stk. 2.

Efter dna-profilregisterlovens § 5, stk. 1, nr. 3, kan der videregives oplysninger fra registeret til udenlandske domstole samt politi og anklagemyndigheder til brug for offentlige straffesager, såfremt det i det enkelte tilfælde findes ubetænkeligt. Af bemærkningerne til denne bestemmelse fremgår det, at der ved den konkrete vurdering af, om videregivelse vil være berettiget, skal tages hensyn til formålet med videregivelsen, herunder om den sker som led i et gensidigt samarbejdsforhold og således sker som led i en generel varetagelse af danske interesser, jf. Folketingstidende 1999-2000, Tillæg A, side 3061. Herudover skal der tages hensyn til forholdene i modtagerlandet, herunder hvorledes oplysningerne må antages at blive anvendt i det pågældende land.

Efter dna-profilregisterlovens § 5, stk. 1, nr. 4 og 5, kan der videregives oplysninger fra dna-profilregisteret til Københavns Universitet, Retsgenetisk Afdeling, hvis det er nødvendigt i forbindelse med behandlingen af en straffesag, og til Folketingets Ombudsmand. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at Folketingets Ombudsmand vil kunne få udleveret oplysninger fra registeret til brug for behandlingen af sager, hvor borgere har indbragt spørgsmål

vedrørende registrering i dna-profilregisteret, jf. Folketings-tidende 1999-2000, Tillæg A, side 3061.

Efter dna-profilregisterlovens § 5, stk. 2, kan den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union til brug for efterforskningen af en konkret straffesag ved elektronisk søgning sammenligne en dna-profil, der indgår i efterforskningen, med registerets dna-profiler. En søgning i medfør af dna-profilregisterlovens § 5, stk. 2, må alene foretages til brug for efterforskningen af en konkret straffesag.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 479 af 17. marts 2008 om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register, retsplejeloven, lov om registrering af køretøjer og lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (Gennemførelse af Prüm-afgørelsen om udveksling af oplysninger om dna-profiler, fingeraftryk og køretøjer m.v.).

Lovforslaget havde bl.a. til formål at foretage de nødvendige ændringer af lovgivningen for at gennemføre Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (den såkaldte Prüm-afgørelse) og Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

Prüm-afgørelsen vedrører navnlig udveksling af oplysninger mellem de myndigheder, som har ansvaret for forebyggelse og efterforskning af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Prüm-afgørelsen indebærer navnlig, at der gives hver medlemsstat en begrænset adgang til de andre medlemsstaters dna- og fingeraftryksregistre med henblik på at få oplyst, om en dna-profil eller et fingeraftryk er kendt i en anden medlemsstat (et såkaldt "hit"). De oplysninger, der etableres adgang til, når der forekommer et "hit", er alene såkaldte referencedata, dvs. dna-profilen og et referencenummer, der ikke må indeholde data, som indebærer, at den pågældende umiddelbart kan identificeres. Hvis den søgende EU-medlemsstat vil have yderligere oplysninger, må der således fremsættes anmodning til den pågældende medlemsstat efter reglerne om retshjælp m.v.

Efter dna-profilregisterlovens § 5, stk. 3, må videregivelse af oplysninger fra registeret i andre tilfælde end de ovenfor anførte ikke finde sted, jf. dog lovens § 6 om den registreredes adgang til at få mundtlig underretning om de oplysninger, der er registreret om vedkommende selv.

Efter dna-profilregisterlovens § 5 a, der endnu ikke er trådt i kraft, kan justitsministeren på grundlag af en overenskomst herom med en stat uden for Den Europæiske Union fast-

sætte, at § 5, stk. 2, finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og denne stat. Det indebærer alene – ligesom ordningen i forhold til EU-medlemsstaterne – at der i tilfælde af et hit kan gives adgang til såkaldte referencedata (dvs. dna-profilen, fingeraftrykket m.v. og et referencenummer), der ikke giver mulighed for, at den pågældende person umiddelbart kan identificeres. Hvis den søgende stat vil have yderligere oplysninger – herunder følsomme personoplysninger – vil der således som hidtil skulle fremsættes anmodning herom efter reglerne om retshjælp m.v.

2.6.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister

Der er ikke fastsat specifik regulering af politiets muligheder for at videregive oplysninger fra fingeraftryksregisteret. Politiets behandling, herunder videregivelse, af personoplysninger i registeret er imidlertid reguleret af de generelle databeskyttelsesregler i retshåndhævelsesloven samt databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Efter retshåndhævelseslovens § 9 kan politiet videregive ikke-følsomme personoplysninger (som f.eks. navn, adresse og personnummer) og oplysninger om strafbare forhold, når det er nødvendigt for at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder for at beskytte mod eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed (retshåndhævelsesformål).

Efter retshåndhævelseslovens § 10, stk. 1, må der bl.a. ikke videregives følsomme personoplysninger, herunder biometriske data som f.eks. fingeraftryk og genetiske data som dna-profiler, til entydig identifikation. Efter lovens § 10, stk. 2, må sådanne personoplysninger dog videregives, når det er strengt nødvendigt og sker af hensyn til retshåndhævelsesformål.

Videregivelse af personoplysninger skal herudover ske under iagttagelse af de grundlæggende principper i retshåndhævelseslovens § 4, hvorefter videregivelsen bl.a. ikke må være uforenelig med de retshåndhævelsesformål, som oplysningerne er indsamlet til, ligesom oplysningerne ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, oplysningerne videregives til.

Ved videregivelse af oplysninger til andre formål end retshåndhævelsesformål, vil videregivelsen i almindelighed være reguleret af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven – og ikke retshåndhævelsesloven.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan almindelige personoplysninger (f.eks. navn og adresse) bl.a. videregives, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, jf. stk. 1, litra e.

Efter databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, kan offentlige myndigheder bl.a. videregive oplysninger om strafbare forhold, bl.a. hvis det sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, eller hvis det er nødvendigt for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, gælder der – ligesom i retshåndhævelseslovens § 10 – som udgangspunkt et forbud mod at behandle, herunder videregive, følsomme personoplysninger, herunder bio-metriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person. Efter forordningens artikel 9, stk. 2, kan sådanne oplysninger dog bl.a. videre gives, når det er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. stk. 2, litra f. Efter databeskyttelseslovens § 7, stk. 4, kan der endvidere videre gives følsomme oplysninger, hvis det er nødvendigt af hensyn til væsentlige samfundsinteresser. Denne bestemmelse har ifølge forarbejderne til databeskyttelsesloven karakter af en opsamlingsbestemmelse og forudsættes at have et snævert anvendelsesområde, jf. Folketingstidende 2017-2018, tillæg A, L 68 som fremsat, side 177

Herudover skal videregivelse efter databeskyttelsesforordningen og data-beskyttelsesloven – ligesom i retshåndhævelsesloven – ske under iagttagelse af grundlæggende principper i forordningens artikel 5, hvorefter oplysningerne bl.a. ikke må videregives til uforenelige formål og skal være begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de videregives.

Efter retsplejelovens § 116 a, kan den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union til brug for efterforskningen af en konkret straffesag ved elektronisk søgning sammenligne fingeraftryk, der indgår i efterforskningen, med fingeraftryk i politiets centrale finger- og håndaftryksregister.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 479 af 17. marts 2008 om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register, retsplejeloven, lov om registrering af køretøjer og lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (Gennemførelse af Prüm-afgørelsen om udveksling af oplysninger om dna-profiler, fingeraftryk og køretøjer m.v.).

Lovforslaget havde bl.a. til formål at foretage de ændringer af lovgivningen, der var nødvendige for at gennemføre Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (den såkaldte Prüm-afgørelse) og Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navn-

lig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1.1 om dna-profilregisterlovens § 5, stk. 2.

Efter retsplejelovens § 116 b, der endnu ikke er trådt i kraft, kan justitsministeren på grundlag af en overenskomst herom med en stat uden for Den Europæiske Union fastsætte, at § 116 a, finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og denne stat.

Formålet med bestemmelsen er at skabe grundlag for, at de retshåndhævende myndigheder i stater uden for Den Europæiske Union på baggrund af en gensidig overenskomst selv skal kunne foretage en elektronisk sammenligning af et fingeraftryk, der indgår i en efterforskning, med fingeraftryk i politiets centrale finger- og håndtryksregister.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1.1 om dna-profilregisterlovens § 5 a.

2.6.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter den gældende dna-profilregisterlov må der ikke ske videregivelse af oplysninger fra dna-profilregisteret, medmindre andet følger af lovens § 5.

Reglerne er som anført ovenfor under pkt. 2.1.1.1 fastsat før ikrafttrædelsen af reglerne i retshåndhævelsesloven, der gennemfører retshåndhævelsesdirektivet.

Efter Justitsministeriets vurdering fastsætter de generelle databeskyttelsesretlige regler i retshåndhævelsesloven samt databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven passende betingelser for videregivelse af personoplysninger i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret.

Det er i den forbindelse Justitsministeriets vurdering, at der ikke er behov for at videreføre den gældende lovs § 5, stk. 1. I forhold til den gældende § 5, stk. 1, nr. 2, lever dansk ret, herunder de generelle regler i retshåndhævelsesloven, efter Justitsministeriets vurdering op til kravene i Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006. Derfor er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for at videreføre denne bestemmelse.

Det foreslås således, at videregivelse af oplysninger fra dna-profilregisteret fremover reguleres af de generelle databeskyttelsesregler. I forhold til fingeraftryksregisteret er der tale om en videreførelse af gældende ret.

Videregivelse af personoplysninger fra dna-profilregisteret vil således skulle ske under iagttagelse af behandlingsbetingelserne i retshåndhævelseslovens §§ 9 og 10 og de grundlæggende principper i lovens § 4. Videregivelse til andre formål end retshåndhævelse vil skulle ske under iagttagelse af behandlingsbetingelserne og de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslåede vil således i princippet indebære en videre adgang til at videregive oplysninger fra dna-profilregisteret end efter gældende ret.

De generelle databeskyttelsesregler, herunder formålsbegrænsningsprincippet, må dog efter Justitsministeriets opfattelse anses for at fastlægge meget snævre rammer for videregivelse af dna-profiler og personaftryk fra de pågældende registre til andre formål end nødvendig identifikation i forbindelse med retshåndhævelse.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i den gældende § 5, stk. 2, i dna-profilregisterloven og § 116 a i retsplejeloven videreføres, da det fortsat er Justitsministeriets vurdering, at bestemmelserne er nødvendige for at gennemføre Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (Prümaførelsen) og Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

Endelig foreslås de gældende bestemmelser i § 5 a i dna-profilregisterloven og § 116 b i retsplejeloven videreført med det formål at sikre grundlaget for, at de retshåndhævende myndigheder i stater uden for Den Europæiske Union på baggrund af en gensidig overenskomst selv skal kunne foretage en elektronisk sammenligning af dna-profiler og personaftryk, der indgår i en efterforskning, med dna-profiler i politiets dna-profilregister og personaftryk i politiets fingeraftryksregister.

2.7. Den registreredes adgang til indsigt i oplysninger

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Det Centrale Dna-profilregister

Adgangen til indsigt i dna-profilregisteret reguleres af dna-profilregisterloven. Det følger af den gældende § 6 i dna-profilregisterloven, at en registreret person ved personlig henvendelse til politiet kan få mundtlig underretning om de oplysninger, der er registreret om vedkommende selv i dna-profilregisteret.

Det følger endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, at en registreret person efter bestemmelsen skal have ad-

gang til registerindsigt i de oplysninger, som er optaget om vedkommende selv i registeret. Der findes dog alene at burde kunne gives mundtlig underretning om de registrerede oplysninger til den pågældende ved personligt fremmøde. Med en sådan fremgangsmåde vil de registrerede personer kunne beskyttes mod at blive presset af tredjemand til at fremskaffe en udskrift fra registeret, f.eks. i forbindelse med ansættelse.

Rent praktisk forudsættes registerindsigt givet ved personlig henvendelse enten til Rigspolitiet eller det lokale politi, som vil kunne indhente oplysningerne fra Rigspolitiet. Udlevering af oplysninger må alene finde sted, hvis den person, der har begæret registerindsigt, kan legitimere sig behørigt, eller der i øvrigt er skabt sikkerhed for, at den pågældende er identisk med den registrerede person, jf. Folketingstidende 1999-2000, Tillæg A, side 3061-3062.

2.7.1.2. Det Centrale Fingeraftryksregister

Indsigt i oplysninger fra fingeraftryksregisteret er reguleret af retshåndhævelsesloven.

Det følger af retshåndhævelseslovens § 15, stk. 1, at hvis den registrerede fremsætter en indsigtsbegæring, skal den dataansvarlige bekræfte over for den pågældende, om der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles der oplysninger om den pågældende, følger det af retshåndhævelseslovens § 15, stk. 2, at der skal gives adgang til oplysningerne samt gives meddelelse om en række oplysninger vedrørende behandlingen, herunder om formålet med og retsgrundlaget for behandlingen.

Med hensyn til formkrav følger det af retshåndhævelseslovens § 18, stk. 2, at en sådan anmodning skal besvares på skrift.

2.7.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Justitsministeriets vurdering, at der ikke er grundlag for, at registrerede i dna-profilregisteret skal have en ringere adgang til indsigt end den, der følger af retshåndhævelsesloven. Derudover vurderer Justitsministeriet, at der ikke bør være forskel på adgangen til indsigt i henholdsvis dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret.

Der lægges derfor op til ikke at videreføre den gældende bestemmelse i § 6 i dna-profilregisterloven, hvorefter den registreredes adgang til indsigt i dna-profilregisteret er begrænset til mundtlig underretning. Den registrerede vil herefter kunne anmode om indsigt efter reglerne i retshåndhævelsesloven.

Det vil indebære en forbedring af den registreredes retsstil-

ling, idet den registrerede fremover vil kunne få adgang til personoplysninger om vedkommende selv på skrift fra dna-profilregisteret.

3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Efter stk. 2 må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Domstolen) har afsagt en række domme af betydning for myndighedernes muligheder for at opbevare personoplysninger i form af bl.a. fingeraftryk og dna-profiler i relation til mistanke om eller dom for strafbare forhold.

Domstolen (Storkammeret) afsagde den 4. december 2008 dom i sagen S. og Marper mod Storbritannien, der vedrørte opbevaring af fingeraftryk, celleprøver og dna-profiler fra sigtede, men ikke dømte personer. Den konkrete sag angik dels en person, der som 11-årig var blevet tiltalt for røveriforsøg, men efterfølgende frifundet, dels en person, der var blevet tiltalt for chikane af sin partner, men som efterfølgende fik påtaleopgivelse, da parterne havde fundet sammen igen. Domstolen fandt, at der var tale om et indgreb i klagerens ret til respekt for privatlivet efter EMRK artikel 8, men at et indgreb i form af opbevaring af dna-profiler og fingeraftryk forfølger det legitime formål at opklare og derved forebygge kriminalitet, jf. EMRK artikel 8, stk. 2.

Ved vurderingen af, om indgrebet var nødvendigt i et demokratisk samfund (dvs. proportionalt), konkluderede Domstolen imidlertid, at Storbritanniens altomfattende og udifferentierede opbevaring af fingeraftryk, celleprøver og dna-profiler fra sigtede, men ikke dømte personer, ikke var udtryk for en rimelig balance mellem de modstående offentlige og private hensyn, og at der forelå en krænkelse af EMRK artikel 8. Domstolen lagde i den forbindelse navnlig vægt på, at oplysningerne kunne opbevares uafhængigt af lovovertrædelsens karakter eller grovhed og uafhængigt af den sigtedes alder, samt at opbevaringen var tidsubegrænset med begrænsede muligheder for, at en frifundet kunne få oplysningerne slettet.

Domstolen fandt ved domme af 17. december 2009 i sagerne B. B. mod Frankrig, Gardel mod Frankrig og M. B mod Frankrig, der handlede om opbevaring af oplysninger i et register for seksualforbrydere fra personer, der var blevet dømt for voldtægt af mindreårige, at varigheden af dataop-

bevaringen – højst 30 år – ikke var uproportional i forhold til registerets forebyggende formål. Der blev herved også lagt vægt på, at klageren i øvrigt havde en effektiv mulighed for at anmode om sletning af oplysningerne.

Domstolen afsagde den 18. april 2013 dom i sagen M. K. mod Frankrig om en person, der i to tilfælde var blevet sigtet, men ikke dømt, for tyveri af nogle bøger, og som havde fået optaget sit fingeraftryk i et register. Domstolen konkluderede, at Frankrigs udifferentierede opbevaring af fingeraftryk fra sigtede, men ikke dømte personer, og den i praksis begrænsede mulighed for sletning ikke var udtryk for en rimelig balance mellem de modstående offentlige og private hensyn, og at der forelå en krænkelse af EMRK artikel 8. Domstolen lagde vægt på, at den praktiske anvendelse af slettereglerne i national ret indebar, at muligheden for sletning var illusorisk, og at oplysningerne derfor ville blive opbevaret indtil den øvre grænse på 25 år.

Ved dom af 18. maj 2014 i sagen Brunet mod Frankrig konkluderede Domstolen, at staten havde overskredet sin skønsmargin, idet opbevaringsperioden på 20 år i den foreliggende sag måtte anses for en norm snarere end en øverste grænse, og at der var tale om et uproportionalt indgreb over for klageren. Klagen angik det forhold, at klagerens oplysninger – der blev optaget i anledning af en anmeldelse for partnervold, som senere blev opgivet – blev opbevaret i et kriminalregister, efter at straffesagen mod ham blev indstillet.

Domstolen afsagde den 22. september 2017 dom i sagen Aycaguer mod Frankrig om en aktivist, der var blevet idømt to måneders betinget fængsel for vold, idet klageren i forbindelse med en demonstration havde slået en uidentificerbar polititjenestemand med en paraply. Klageren blev desuden ikendt en bøde på 500 euro, idet han nægtede at få udtaget en yderligere dna-prøve.

Domstolen konkluderede, at bøden for nægtelse af at få udtaget dna-prøver ikke var udtryk for en rimelig balance mellem de modstående offentlige og private hensyn, og at der forelå en krænkelse af EMRK artikel 8. Domstolen lagde herved navnlig vægt på, at varigheden af opbevaringsperioden for dna-profiler ikke var differentieret efter bl.a. formålet med opbevaringen og karakteren og/eller grovheden af den omhandlede forbrydelse, og på den manglende mulighed for at anmode om og faktisk få slettet oplysninger. Domstolen fremhævede i sin begrundelse bl.a., at opbevaringen af klagerens dna-profil som udgangspunkt ville ske i op til 40 år, idet en bekendtgørelse, der skulle fastsætte differentierede slettefrister, ikke var blevet vedtaget, og at den maksimale grænse for opbevaring på 40 år dermed i praksis udgjorde en standard, der – navnlig for personer af en vis alder – ville være ubegrænset.

Domstolen afsagde den 13. februar 2020 dom i sagen Gaughran mod Storbritannien, hvor det blev konkluderet, at den udifferentierede opbevaring af klagerens oplysninger uden henvisning til lovovertrædelsens grovheden eller behovet for tidsubegrænset opbevaring samt de i øvrigt begrænsede muligheder for sletning, ikke ramte en rimelig balance mellem de modstående offentlige og private hensyn i EMRK artikel 8. Sagen drejede sig om tidsubegrænset opbevaring af oplysninger fra en person, der var blevet arresteret for spirituskørsel, og fra hvem politiet i den forbindelse optog dna-profil, fingeraftryk og billede. Den pågældende blev idømt en bøde på 50 pund sterling og frataget førerretten i 12 måneder, men modtog ikke en betinget eller ubetinget frihedsstraf.

Domstolen fremhævede, at opbevaringsperioden ikke nødvendigvis er afgørende for, om medlemsstaterne overtræder deres skønsmargin, idet det også har betydning, om der lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed, behovet for opbevaring og de retsgarantier, der er tilgængelige for individet. I den forbindelse fremhævede Domstolen, at hvis medlemsstaten giver mulighed for tidsubegrænset opbevaring, bliver det afgørende, at der faktisk findes retsgarantier, og hvordan de virker.

Sammenfattende kan det udledes af den nævnte praksis fra Domstolen, at optagelse og opbevaring af personoplysninger i form af fingeraftryk og dna-profiler i et register i relation til strafbare forhold udgør et indgreb i retten til privatliv efter EMRK artikel 8, stk. 1, som kan begrundes med det legitime formål at opklare og derved forebygge kriminalitet, jf. EMRK artikel 8, stk. 2.

Ved vurderingen af, om et sådant indgreb er nødvendigt i et demokratisk samfund (proportionalt), foretager Domstolen en samlet helhedsvurdering. I sin praksis lægger Domstolen i den forbindelse bl.a. vægt på, om såvel optagelsen som opbevaringen af fingeraftryk og dna-profiler er proportional i forhold til lovovertrædelsens karakter og grovhed. Domstolen lægger desuden vægt på, om der er fastsat slettefrister, og om slettefristerne i givet fald er differentierede i forhold til lovovertrædelsernes grovhed, samt om der i øvrigt er fastsat tilstrækkelige retsgarantier, herunder navnlig hvilke øvrige muligheder der er for sletning, som opvejer opbevaringen.

Det bemærkes, at Domstolen ikke har fastsat klare tidsgrænser for, hvor længe personoplysninger i form af fingeraftryk og dna-profiler med relation til straffesager kan opbevares.

Det foreslås med lovforslagets §§ 2-3, at der skal kunne optages oplysninger, hvis den pågældende er eller har været sigtet for et forhold, der efter loven kan medføre fængsel i mindst 1 år og 6 måneder, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2 (for så vidt angår dna-profiler), eller

hvis den pågældende er eller har været sigtet for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale (for så vidt angår personaftryk), og oplysningerne er tilvejebragt efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende i udlandet er sigtet for en lovovertrædelse, som efter dansk ret ville opfylde de nævnte krav.

Det foreslås med lovforslagets § 6, stk. 1, at der skal fastsættes differentierede slettefrister for oplysninger om sigtede, men ikke dømte, således at disses oplysninger skal senest slettes, når der er forløbet 10, 15 eller 20 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår. Hvis en sigtelse opgives endeligt som grundløs, skal en oplysning optaget i kraft af sigtelsen dog senest slettes inden for 10 hverdage.

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 6, stk. 2, at der skal fastsættes differentierede slettefrister for oplysninger om dømte, således at disses oplysninger skal senest slettes, når der er forløbet 15, 25 eller 40 år fra endelig dom. I tilfælde af domfældelser for forhold med en strafferamme, der hjemler højere straf end 16 års fængsel, vil der ikke skulle ske sletning efter et bestemt antal år. Som anført ovenfor under pkt. 2.5.2.3 vil der dog også i disse tilfælde undtagelsesvis kunne ske sletning på begæring efter den foreslåede § 6, stk. 6.

Der er ved fastsættelsen af slettefristerne i den foreslåede bestemmelse lagt vægt på, at slettefristerne skal differentieres med henblik på at afspejle karakteren og grovheden af den overtrædelse, der er rejst sigtelse og sket domfældelse for. De foreslåede slettefrister indebærer eksempelvis, at en dømt skal være sigtet og dømt for en meget grov overtrædelse, hvis laveste strafferamme hjemler højere straf end 16 års fængsel, som f.eks. drab, hvis den pågældendes oplysninger skal kunne opbevares uden en specifik øvre tidsgrænse fastsat i dette lovforslag.

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 6, stk. 6, at oplysninger, som skal slettes på begæring, når hensynet til oplysningernes politimæssige betydning undtagelsesvis findes at burde vige for hensynet til den registrerede person, jf. nærmere ovenfor under pkt. 2.5.2.3 og bemærkningerne til bestemmelsen nedenfor. Hvis politiet træffer afgørelse herom, skal sletning ske inden for 10 hverdage fra den endelige afgørelse.

Der skal ved vurderingen af, om der undtagelsesvis skal ske sletning forud for udløbet af den lovbestemte opbevaringsperiode inddrages en række hensyn, herunder den lovbestemte opbevaringsperiode, den registreredes alder ved optagelsen, arten og grovheden af det strafbare forhold, der danner grundlag for optagelsen, længden af en eventuelt idømt straf, og eventuel øvrig kriminalitet begået af den registrerede. Det vil i den forbindelse tale for, at anmodningen

skal imødekommes, hvis der er tale om en kortere straf i forhold til normalstraffe for forholdet, og at der er få år til udløbet af den lovbestemte opbevaringsperiode. Opregningen er ikke udtømmende, og der kan således lægges vægt på yderligere hensyn.

Den foreslåede ordning indebærer således, at der før udløbet af de fastsatte slettefrister i lovforslaget efter en samlet, konkret vurdering på baggrund af bl.a. de nævnte hensyn vil kunne ske sletning på begæring af den registrerede, hvis fortsat opbevaring af den pågældendes oplysninger inden for den fastsatte opbevaringsperiode undtagelsesvis vurderes ikke at være proportional.

Det er på den anførte baggrund samlet set Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede ordning kan gennemføres inden for rammerne af EMRK artikel 8.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer, at der skal foretages en teknisk ændring af den eksisterende it-understøttelse af dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret, da der vil blive indført differentierede slettefrister for oplysninger for sigtede, men ikke dømte personer, samt dømte personer i registrene.

Lovforslaget vurderes at medføre merudgifter i politiet på 0,9 mio. kr. i 2022, 3,3 mio. kr. i 2023 og 0,7 mio. kr. årligt i 2024 og frem. Merudgifterne omfatter udgifter til it, gennemgang af de eksisterende registreringer og løbende administration. Merudgifterne forventes afholdt inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske ramme.

Som redegjort for under pkt. 2.5.2.2 er det Justitsministeriets vurdering, at den gældende ordning, hvorefter dna-profiler og personaftryk i alle tilfælde som det klare udgangspunkt opbevares, indtil den dømte fylder 80 år, ikke kan opretholdes i lyset af EMRK artikel 8.

Som følge heraf vil der i politiet blive iværksat et arbejde med henblik på identifikation af oplysninger, som politiet ikke fortsat kan opbevare, og som derfor skal slettes. Arbejdet indebærer, at politiet vil skulle gennemgå dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret med henblik på at udfinde de oplysninger, som skal slettes. Arbejdet forventes igangsat i løbet af foråret 2022 uafhængigt af fremsættelsen og behandlingen af nærværende lovforslag. Sletning forudsættes at ske løbende i det omfang, der identificeres oplysninger, som skal slettes. Det er på nuværende tidspunkt uvist, hvornår gennemgangen vil være afsluttet.

Det vurderes, at lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning, herunder princip 3 om muliggørelse af automatisk sagsbehandling og princip 5 om tryk og sik-

ker databehandling. Det skyldes, at lovforslagets model for differentierede slettefrister vil medføre en forbedret it-understøttelse af dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret, der på sigt vil medføre en i højere grad af automatiseret sagsbehandling end i dag. Lovforslaget fastsætter endvidere et klart og samlet retsgrundlag for fingeraftryksregisteret, som fremmer en tryk og sikker datahåndtering i den offentlige sektor, ligesom borgerens adgang til egen indsigt i oplysninger i dna-profilregisteret forbedres. Lovforslaget er endelig i overensstemmelse med princip 6 om anvendelse af offentlig it-infrastruktur, da it-understøttelsen af differentierede slettefrister forudsætter anvendelse af politiets eksisterende it-systemer, herunder bl.a. dna-profilregisteret, fingeraftryksregisteret, POLSAS og Kriminalregisteret. Der forudsættes således ikke indkøbt nye it-systemer for implementeringen af differentierede slettefrister, men en udvikling af politiets eksisterende systemer.

Lovforslaget har ikke herudover implementeringsmæssige konsekvenser for staten.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indebærer, at den enkelte borger får lettere adgang til indsigt i oplysninger om sig selv i dna-profilregisteret, da reglerne i retshåndhævelsesloven vil finde anvendelse i stedet for § 6 i den gældende dna-profilregisterlov. Lovforslaget indebærer, at afgørelser om indsigt i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret kun skal træffes efter retshåndhævelsesloven.

Lovforslaget indebærer endvidere, at visse oplysninger om borgere, som har været sigtet, men ikke dømt, for grovere overtrædelser, vil blive opbevaret i længere tid i registrene end i dag.

Lovforslaget indebærer desuden, at oplysninger om borgere, som har været sigtet og dømt for mindre grove overtrædelser, vil blive opbevaret i kortere tid i registrene end i dag, hvor sådanne oplysninger opbevares indtil 2 år efter dennes død, eller til personen fylder 80 år. Oplysninger om borgere, der er dømt for en overtrædelse, hvis højeste strafferamme hjemler højere straf end fængsel i 16 år, vil blive opbevaret uden øvre grænse i nærværende lovforslag, hvilket er længere tid i registrene end i dag, hvor sletning sker, når borgeren fylder 80 år eller 2 år efter død.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 31. marts 2022 til den 28. april 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Samtlige byretter, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Østre Landsret, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Aalborg Universitet (Juridisk Fakultet), Aarhus Universitet (Juridisk Fakultet), Akademikerne, Amnesty International, Copenhagen Business School (CBS LAW – Institut for Ledelse, Politik og Filosofi), Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Tekniske Universitet (DTU Diplom – Center for Diplomingeniøruddannelse), Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Dansk Detail, Danske Erhverv, Dan-

ske Regioner, Dansk IT, Datatilsynet, Den Danske Akkrediteringsfond, Den Danske Dommerforening, Dansk Industri, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Det Færøske landsting, Det Kriminalpræventive Råd, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Folketingets Ombudsmand, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Færøernes landsstyre, Fængselsforbundet, Gadejuristen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Kriminalforsorgen, Kriminalforsorgsforeningen, HK Landsklubben Politiet, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, IT Politisk Forening, Justitia, Kommunernes Landsforening, Kriminalforsorgsforeningen, Københavns Universitet (Juridisk Fakultet), Københavns Rets hjælp, Københavns Universitet (Retsmedicinsk Institut), Naalakkersuisut, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Politiforbundet, Politidirektørforeningen, PROSA, Politiforbundet, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Færøerne, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigspolitiet, Retspolitisk Forening, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Rådet for Digital Sikkerhed og Tilsynet med Efterretningstjenesterne.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre merudgifter i politiet på 0,9 mio. kr. i 2022, 3,3 mio. kr. i 2023 og 0,7 mio. kr. årligt i 2024 og frem. Merudgifterne omfatter udgifter til it, gennemgang af de eksisterende registreringer og løbende administration. Merudgifterne forventes afholdt inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske ramme.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil indebære, at politiet skal udvikle it-understøttelsen af registrene, men ikke indkøb af nye systemer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	I det § 6 i dna-profilregisterloven om mundtlig egen indsigt ikke videreføres, får borgere en forbedret adgang til at søge egen indsigt i oplysninger i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret, herunder skriftlig indsigt. Lovforslaget indebærer endvidere en læn-	Ingen

	gere opbevaring af oplysninger om borgere, som har været sigtet, men ikke dømt, for en grovere overtrædelse. Lovforslaget indebærer desuden for oplysninger om dømte borgere, der har været sigtet og dømt for mindre grove overtrædelser, en kortere opbevaringsperiode end i dag.	
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Ingen	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/	JA	NEJ
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, i dna-profilregisterloven opbevarer og fører politiet Det Centrale Dna-profilregister, der tjener som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer. Det Centrale Dna-profilregister inddeles i en persondel og en spordel, og registeret består af et manuelt register og et edb-register, jf. dna-profilregisterlovens § 1, stk. 2 og 3.

Lovforslagets kapitel 1 regulerer lovens anvendelsesområde og formål. Det foreslås i stk. 1, at denne lov finder anvendelse på Det Centrale Dna-profilregister og Det Centrale Fingeraftryksregister, der tjener som internt arbejdsregister for politiet i forbindelse med identifikation af personer og sammenligning af spor.

Det foreslåede indebærer for dna-profilregisteret, at den gældende § 1, stk. 1, i dna-profilregisterloven videreføres, idet der dog er foretaget enkelte præciseringer af sproglig karakter. Det er således præciseret i bestemmelsen, at politiet også anvender registre til sammenligning af spor - og ikke alene til identifikation af personer i forbindelse med efterforskning. Det skyldes, at det også er af politimæssig betydning at kunne fastslå, om en dna-profil eller et personaftryk fra et spor fra en eller forskellige efterforskninger af forbrydelser stammer fra samme person, desuagtet at personen ikke er identificeret. Der er med præciseringen ikke tilsigtet en ændring af gældende ret.

Det foreslåede indebærer desuden, at loven tillige finder anvendelse på Det Centrale Fingeraftryksregister. Det foreslåede medfører ingen ændring af Det Centrale Dna-profilregister og Det Centrale Fingeraftryksregisters formål, funktion og anvendelse.

Til § 2

Det følger af § 2, stk. 2, nr. 1, i dna-profilregisterloven, at der i dna-profilregisterets persondel må optages dna-profiler af personer, som er eller har været sigtet for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, hvis dna-analysen er udført i den pågældende sag på grundlag af biologisk materiale udtaget efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72.

Det følger endvidere af § 2, stk. 2, nr. 2, i dna-profilregisterloven, at der i dna-profilregisterets spordel må optages dna-profiler af biologisk materiale, der er fundet på gerningssteder eller på effekter, personer eller steder med tilknytning til en forbrydelse.

I lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, er fastsat den centrale afgrænsning af den personkreds og de oplysninger, som efter loven vil kunne optages i dna-profilregisterets persondel.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der i dna-profilregisterets persondel må optages dna-profiler, hvis dna-analysen er udført på grundlag af biologisk materiale udtaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 2, eller § 792 b, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 1, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 1, i dna-profilregisterloven med sproglige ændringer, og der er ikke tilsigtet en ændring af gældende ret.

Bestemmelsen indebærer, at der alene i persondelen kan registreres dna-profiler fra biologisk materiale udtaget af politiet til brug for efterforskningen af den straffesag, som danner grundlag for registreringen, og at der således ikke kan anvendes biologisk materiale udtaget fra uvedkommende myndigheder til andet formål. Således vil der f.eks. ikke kunne ske registrering af dna-profiler, der er baseret på biologisk materiale udtaget i forbindelse med undersøgelse eller behandling i sundhedsvæsenets regi.

Opbevaringen og sletning m.v. af en dna-profil, som optages i medfør af stk. 1, nr. 1, reguleres af den foreslåede § 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der må optages dna-profiler, hvis dna-analysen er udført på grundlag af biologisk materiale udtaget på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed, og som vurderes at ville kunne være udtaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 2, eller § 792 b, stk. 1, såfremt forholdet var undergivet dansk straffemyndighed.

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende dna-profilregisterlov og omfatter personidentificerede dna-profiler. Bestemmelsen indebærer, at der i dna-profilregisteret må optages dna-profiler af personer, hvis dna-profil ville kunne optages efter kriterierne i § 2, stk. 1, nr. 1, såfremt forholdet var undergivet dansk straffemyndighed. Bestemmelsen sidestiller herved kriterierne for en eventuel optagelse af dna-profiler fra udenlandske myndigheder i dna-profilregisteret med kriterierne for optagelse af dna-profiler i dna-profilregisteret efter dansk ret.

Optagelse i henhold til den foreslåede bestemmelse forudsætter, at en optagelse er i overensstemmelse med øvrig lovgivning på området, herunder eksempelvis EU-regulering. Der påhviler desuden ikke politiet en pligt til at optage dna-profiler fra udenlandske myndigheder i dna-profilregisteret, men bestemmelsen giver politiet en adgang hertil, såfremt politiet vurderer det af politimæssig betydning i forbindelse med identifikation af personer og sammenligning af spor.

Bestemmelsen vil i praksis f.eks. kunne finde anvendelse i det tilfælde, hvor en udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed foretager en hit-søgning i det danske dna-profilregister. I denne situation vil politiet kunne optage en eventuel dna-profil, der modtages fra udenlandske myndigheder, i dna-profilregisteret.

I de tilfælde, hvor politiet optager en dna-profil fra en udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed, vil oplysningernes nærmere regulering, herunder sletning, være omfattet af reglerne i dette lovforslag, medmindre andet følger af særlovgivning, herunder EU-retten.

Opbevaringen og sletning m.v. af en dna-profil, som optages i medfør af stk. 1, nr. 2, reguleres af den foreslåede § 7.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der i dna-profilregisterets spordel må optages dna-profiler af biologisk materiale, der er sikret fra spor i forbindelse med politiets efterforskning.

Bestemmelsen omfatter ikke-personidentificerede dna-profiler, der er tilvejebragt på grundlag af biologiske spor, f.eks. blod og sæd, fundet på gerningssteder, personer, effekter m.v.

Det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 2, i dna-profilregisterloven med sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet en ændring af gældende ret.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, 2. pkt.*, at det samme gælder dna-profiler af biologisk materiale, der er sikret fra spor på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning i udlandet.

Bestemmelsens foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, er ny i forhold til den gældende dna-profilregisterlov og indebærer, at ikke-personidentificerede dna-profiler fra spor, der modtages fra udenlandske myndigheder, må optages i dna-profilregisterets spordel, såfremt der er adgang hertil efter dansk ret, hvis forholdet var undergivet dansk straffemyndighed.

En sådan optagelse vil i almindelighed bruges, hvis politiet vurderer optagelsen for at være af politimæssig betydning i forbindelse med identifikation af personer og sammenligning af spor, og forudsætter at øvrig særregulering, herunder EU-retten, ikke er til hinder herfor.

Det kan eksempelvis være relevant i forbindelse med en terrorhændelse i udlandet, hvor der i udlandet er udstedt en efterlysning af en mistænkt gerningsmand, hvis identitet ikke er fastslået, og hvor dansk politi anmodes om at søge og registrere oplysninger om personen med henblik på dennes identifikation i det tilfælde, at vedkommende senere optages i dna-profilregisteret i kraft af en sigtelse for en overtrædelse på dansk territorium.

Opbevaringen og sletning m.v. af en dna-profil, som optages i medfør af stk. 2, reguleres af den foreslåede § 8.

Til § 3

Fingeraftryksregisteret indeholder personaftryk, der omfatter ethvert form for aftryk af en person, herunder finger-, hånd- og fodaftryk.

Der er ikke fastsat regler for optagelse af personaftryk i fingeraftryksregisteret, men det følger af fast praksis, at personaftryk, som politiet har optaget i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, og § 792 b, stk. 1, er blevet optaget i fingeraftryksregisteret. Det følger desuden af praksis, at fingeraftryk optaget i medfør af udlæveringsloven og udlændingeloven opbevares i Det Centrale Fingeraftryksregister.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der i fingeraftryksregisterets filer for personaftryk må optages personaftryk, som er optaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1. Sådanne personaftryk omfatter ethvert form for aftryk af en identificeret person, herunder finger-, hånd- og fodaftryk.

Bestemmelsen er en kodificering af gældende administrative praksis for optagelse af aftryk af personer i fingeraftryksregisterets filer for personaftryk, og der er ikke tilsigtet en ændring heraf.

Bestemmelsen indebærer, at et personaftryk, der er optaget efter reglerne i retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, om legemsbesigtigelse, kan optages i fingeraftryksregisteret.

Opbevaringen og sletning m.v. af et personaftryk, som optages i medfør af stk. 1, nr. 1, reguleres af den foreslåede § 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der i fingeraftryksregisterets filer for personaftryk må optages personaftryk, som er optaget på baggrund af beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed, og som vurderes at ville kunne være optaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, såfremt forholdet var undergivet dansk straffemyndighed. Sådanne personaftryk omfatter ethvert form for aftryk af en identificeret person, herunder finger-, hånd- og fodaftryk.

Bestemmelsen er en udvidelse i forhold til den gældende administrative praksis for optagelse af personaftryk i fingeraftryksregisteret. Lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 2, fastsætter en tilsvarende bestemmelse for dna-profiler i dna-profilregisterets persondel.

Optagelse i henhold til den foreslåede bestemmelse forudsætter således, at politiet kan optage personaftryk optaget af udenlandske myndigheder, såfremt der er adgang til opta-

gelse af aftryk efter retsplejelovens § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, hvis forholdet var undergivet dansk straffemyndighed.

Optagelse i henhold til den foreslåede bestemmelse forudsætter, at en optagelse er i overensstemmelse med øvrig lovgivning på området, herunder eksempelvis EU-retten. Der påhviler desuden ikke politiet en pligt til at optage personaftryk fra udenlandske myndigheder i fingeraftryksregisteret, men bestemmelsen giver politiet en adgang hertil. En sådan optagelse vil i almindelighed bruges, hvis politiet vurderer optagelsen for at være af politimæssig betydning i forbindelse med identifikation af personer og sammenligning af spor.

Bestemmelsen vil i praksis f.eks. kunne finde anvendelse i det tilfælde, hvor en udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed i kraft af en søgning fremsender et identificeret personaftryk til politiet.

Opbevaringen og sletning m.v. af et personaftryk, som optages i medfør af stk. 1, nr. 2, reguleres af den foreslåede § 7.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk må optages personaftryk, der er sikret fra spor i forbindelse med politiets efterforskning. Sådanne personaftryk omfatter ethvert aftryk af en ikke-identificeret person, herunder finger-, hånd- og fodaftryk, der sikret i forbindelse med politiets efterforskning.

Bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., er en kodificering af gældende administrativ praksis for optagelse af personaftryk i fingeraftryksregisterets særskilte filer for sporaftryk (den nuværende S-fil), og der er ikke tilsigtet en ændring heraf. Bestemmelsen indebærer, at aftryk fra uidentificerede personer, som politiet finder som spor på gerningssteder eller på effekter, personer eller steder med tilknytning til en overtrædelse, kan optages i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det samme gælder personaftryk, der er sikret fra spor på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning i udlandet.

Bestemmelsens stk. 2, 2. pkt., er en udvidelse i forhold til den gældende administrative praksis for optagelse af personaftryk i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk.

Bestemmelsen indebærer, at aftryk af uidentificerede personer, der modtages fra udenlandske myndigheder, må optages i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk efter samme regler som personaftryk sikret fra spor optages efter dansk ret. Herved sidestilles kravene til optagelse af udenlandske uidentificerede personaftryk med reglerne for optagelse af

uidentificerede personaftryk i Danmark. En sådan optagelse vil i almindelighed bruges, hvis politiet vurderer optagelsen for at være af politimæssig betydning i forbindelse med identifikation af personer og sammenligning af spor, og forudsætter at øvrig særregulering, herunder EU-retten, ikke er til hinder herfor.

Det kan eksempelvis være relevant i forbindelse med en terrorhændelse i udlandet, hvor der i udlandet er udstedt en efterlysning af en mistænkt gerningsmand, hvis identitet ikke er fastslået, og hvor dansk politi anmodes om at søge og registrere oplysninger om personen med henblik på dennes identifikation i det tilfælde, at vedkommende senere optages i fingeraftryksregisteret i kraft af en sigtelse for en overtrædelse på dansk territorium.

Lovforslagets § 2, stk. 2, 2. pkt., indeholder en tilsvarende bestemmelse for dna-profiler i dna-profilregisterets spordel.

Opbevaringen og sletning m.v. af et personaftryk, som optages i medfør af stk. 2, reguleres af den foreslåede § 8.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at der endvidere kan optages oplysninger i registrene, hvis det følger af anden lovgivning.

Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at der i medfør af hjemmel i øvrig lovgivning kan optages oplysninger i Det Centrale Dna-profilregister og Det Centrale Fingeraftryksregister. Bestemmelsen indebærer, at lovforslagets regler for optagelse i §§ 2 og 3 suppleres af de særbestemmelser i øvrig lovgivning, der måtte give hjemmel til optagelse af oplysninger i registrene.

Som eksempel kan nævnes udlændingeloven og udleveringsloven. Udlændingelovens § 40 a, stk. 3, indeholder således hjemmel til optagelse af udlændinges fingeraftryk i et register, der føres af politiet, og udleveringslovens § 33 indeholder hjemmel til optagelse af fingeraftryk af personer, der begæres udleveret med henblik på senere identifikation.

Det bemærkes i den forbindelse, at opbevaring og sletning af oplysninger optaget i kraft af anden lovgivning reguleres af de respektive særlove herom. Eksempelvis vil sletning af fingeraftryk, som er optaget i medfør af udlændingeloven, som opbevares i fingeraftryksregisteret, således være reguleret af de fastsatte slettefrister i udlændingeloven og ikke af dette lovforslag.

Det foreslåede indebærer ikke en ændring af den gældende retstilstand, idet det bemærkes, at der i dag – med hjemmel i bl.a. udlændingeloven – opbevares fingeraftryk i fingeraftryksregisteret i kraft af særlovgivning.

Til § 5

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i dna-profilregisterloven, at dna-profilregisteret ud over de i § 2, stk. 2, nævnte oplysninger kun må indeholde oplysninger af betydning for registerets praktiske anvendelse og førelse. Der findes ikke en tilsvarende specifik bestemmelse for fingeraftryksregisteret.

Det foreslås i *stk. 1*, at registrene må ud over de i §§ 2-4 nævnte oplysninger indeholde oplysninger af betydning for registerenes praktiske anvendelse og førelse, herunder identifikationsoplysninger i tilknytning til registrerede oplysninger.

Bestemmelsen indebærer, at der i tilknytning til en registrering i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret blandt andet kan registreres oplysninger om vedkommendes navn, adresse, cpr. nummer, nationalitet, sagens fakta og afgørelse m.v.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at politiet alene registrerer personoplysninger om registrerede personer, som er nødvendige for at systemunderstøtte registrene. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at sådanne oplysninger registreres i politiets øvrige sagsbehandlingssystemer. Sådanne oplysninger kan således registreres i selve dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret og/eller i et af politiets øvrige systemer. Det er således ikke en forudsætning, at oplysningerne registreres i selve dna-profilregisteret eller fingeraftryksregisteret, da oplysningerne alternativt vil kunne registreres i et centralt register, forudsat dette føres af politiet.

Baggrunden for registreringen af sådanne oplysninger er at understøtte behandlingen af oplysninger i registrene, herunder rettidig sletning. Det forudsættes i den forbindelse, at registreringen af oplysningen er nødvendig herfor. Det forudsættes endvidere, at sådanne oplysninger slettes fra dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret, når dna-profilen eller personaftrykket, som oplysningen relaterer sig til, slettes efter lovforslagets kapitel 3.

Til § 6

Den nugældende § 3 i dna-profilregisterloven indeholder regler om sletning af oplysninger i dna-profilregisteret. Det følger af bestemmelsen, at oplysninger i registerets persondel skal slettes straks, når sigtelse er opgivet som grundløs (stk.1, nr. 1), når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår (stk. 1, nr. 2), når den registrerede person er fyldt 80 år (stk. 1, nr. 3), når oplysningerne er tilvejebragt på grundlag af et legemsindgreb, som retten nægter at godkende (stk. 1, nr. 4), når oplysningerne er tilvejebragt på grundlag af et legems-

indgreb, som retten eller politiet selv efterfølgende finder uhjemlet (stk. 1, nr. 5), eller når andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor (stk. 1, nr. 6). Sletning af oplysninger i registerets persondel kan dog undlades i de i stk. 1, nr. 3, nævnte tilfælde, hvis det efter en konkret vurdering undtagelsesvis findes nødvendigt at opretholde registreringer, jf. § 3, stk. 3.

Herudover følger det af dna-profilregisterlovens § 3, stk. 2, at oplysninger om en registreret person skal slettes senest 2 år efter den pågældendes død.

For så vidt angår sletning af personaftryk i fingeraftryksregisteret følger det af retsplejelovens § 792 f, stk. 2, at politiet ikke må opbevare materiale og andre oplysninger, der er tilvejet bragt ved legemsindgreb, og som vedrører personer, der ikke har været sigtet. Herudover følger det af fast administrativ praksis, at sletning af personaftryk i videst muligt omfang følger slettefristerne som fastsat i dna-profilregisterlovens § 3, stk. 1, nr. 1-6.

Lovforslagets § 6 fastsætter slettefristerne for oplysninger registreret i Det Centrale Dna-profilregisters persondel og Det Centrale Fingeraftryksregisters filer for personaftryk.

Lovforslagets § 6, stk. 1, fastsætter specifikke slettefrister for oplysninger om sigtede, men ikke dømte. Lovforslagets § 6, stk. 2 og 3, fastsætter specifikke slettefrister for oplysninger om dømte. Lovforslagets § 6, stk. 4-6, fastsætter fælles bestemmelser for sletning af oplysninger fra sigtede, men ikke dømte personer, og dømte personer.

Opbevaringen og sletning m.v. af oplysninger, som optages i medfør af § 2, stk. 1, nr. 2 eller § 3, stk. 1, nr. 2, på baggrund af en beslutning truffet af udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed, og som vurderes at ville kunne være udtaget efter retsplejelovens § 792 a, stk. 2, eller § 792 b, stk. 1, hvis forholdet var undergivet dansk straffemyndighed, reguleres ikke af bestemmelsen, men af den foreslåede § 7.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 1, skal senest slettes, jf. dog stk. 4-6, når der er forløbet 10 hverdage fra sigtelsen endeligt er opgivet som grundløs efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den nu gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, nr. 1, for dna-profiler i dna-profilregisterloven. Den foreslåede bestemmelse er for personaftryk en kodificering af gældende administrativ praksis for sletning i fingeraftryksregisteret. Der er med bestemmelsen dermed ikke tilsigtet en ændring af gældende ret og administrativ praksis. Det er dog i bestemmelsens ordlyd præciseret, at sletning skal ske i forbindelse med den endeli-

ge afgørelse om opgivelsen af sigtelsen som grundløs. Det er som nyt foreslået, at sletning skal ske senest inden for 10 hverdage fra den endelige afgørelse, frem for straks efter gældende ret, hvilket er fastsat af hensyn til sagsgangen i forbindelse med sletningen.

Bestemmelsen indebærer, at hvis en sigtelse opgives som grundløs efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, hvor der i forbindelse med sigtelsen er optaget oplysninger i registre efter retsplejelovens kapitel 72, skal oplysningerne i registre slettes inden for 10 hverdage fra den endelige afgørelse herom.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 1, skal senest slettes, jf. dog stk. 4-6, når der er forløbet 10 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, nr. 3*, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 1, skal senest slettes, jf. dog stk. 4-6, når der er forløbet 15 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, nr. 4*, at oplysninger om sigtede, men ikke dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 1, skal senest slettes, jf. dog stk. 4-6, når der er forløbet 20 år fra endelig frifindende dom, afgørelse om påtaleopgivelse efter § 721, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller tiltalefrafald uden vilkår efter retsplejelovens § 722, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Opbevaringsperioden for sigtede, men ikke dømte personers dna-profiler og personaftryk fastsættes ud fra strafferammen for den overtrædelse, der er eller har været rejst sigtelse for, idet strafferammen må anses for en indikation på forholdets grovhed. Det er strafferammen på gerningstidspunktet, som er afgørende.

I de tilfælde, hvor et straffedelikt indeholder mere end én strafferamme, f.eks. fordi der kan straffes for enten en simpel eller en kvalificeret form for overtrædelse af deliktet, vil den laveste strafferamme af de to i sådanne tilfælde blive lagt til grund ved fastlæggelsen af opbevaringsperioden for oplysninger i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret.

Eksempelvis udgør strafferammen for tyveri efter straffelovens § 276 fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 2. Ved tyveri af mindre strafværdighed er straffen bøde, jf. straffelovens § 287. Ved tyveri af særligt grov beskaffenhed m.v. udgør strafferammen indtil 6 år, jf. straffelovens § 286, stk. 1. Det indebærer, at hvis der i den konkrete sag er rejst sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, (grundet tyveri af særligt grov beskaffenhed m.v.) hvor strafferammen er fængsel indtil 6 år efter straffelovens § 286, vil opbevaringsperioden for oplysningen skulle fastlægges ud fra strafferammen for § 285, stk. 1, hvor strafferammen er fængsel indtil 1 år og 6 måneder, da denne strafferamme er lavest af de to strafferammer. I denne situation vil oplysningerne således skulle opbevares i 10 år i registrene, da den relevante strafferammes maksimum (1 år og 6 måneder) ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, nr. 2.

Tilsvarende vil der i en sag, hvor der f.eks. er rejst sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 241, stk. 1, 1. pkt. (om uagtsomt manddrag), der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 10 år, blive lagt den laveste strafferamme til grund for opbevaringen (uden skelen til eventuelle særligt skærpende omstændigheder i den konkrete sag). Idet den laveste strafferamme i bestemmelsen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder, vil oplysningerne således blive opbevaret i 10 år i registrene, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, nr. 2.

Det kan forekomme under en straffesag, at den sigtelse, der har dannet grundlag for optagelse af en oplysning i registrene, ændres. Det kan ske som led i efterforskningen, at politiet ændrer sigtelsen. Det kan også ske som led i tiltale-rejsningen, idet anklagemyndigheden vurderer, at forholdet bør henføres under end anden bestemmelse end den, der er rejst sigtelse for. Det kan også ske, at retten i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, henfører forholdet under en anden bestemmelse end den, der er rejst tiltale for. I de tilfælde, hvor forholdet under sagen henføres til en anden bestemmelse, er det den af retten pådømte forhold, som er afgørende for, hvor længe oplysninger kan opbevares.

Det indebærer f.eks., at hvis politiet i en sag rejser sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, anklagemyndigheden rejser i stedet tiltale efter straffelovens § 245, stk. 1, og retten henfører forholdet til straffelovens § 244, stk. 1, skal optagne oplysninger i forbindelse med politiets sigtelse opbevares ud fra den bestemmelse, som retten henregner forholdet til, dvs. i det konkrete tilfælde ud fra den laveste strafferamme indeholdt i straffelovens § 244.

Det indebærer også, at der skal ske sletning af oplysninger i de situationer, hvor retten henfører forholdet til en bestemmelse, som ikke opfylder optagelsesbetingelserne i §§ 2 eller 3.

I tilfælde af, at oplysninger om en person er omfattet af to forskellige bestemmelser om sletning, er det den bestemmelse, der giver adgang til længst opbevaring, der fastsætter opbevaringsperioden. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en person ved samme dom bliver dømt for et forhold og frifundet for et andet forhold, og begge forhold opfylder betingelserne for optagelse efter §§ 2 eller 3. Det vil herefter være det opbevaringsgrundlag, som giver adgang til den længste opbevaringsperiode, som er afgørende.

Tilsvarende skal der i de tilfælde, hvor der allerede er optaget oplysninger om en person i registrene, og hvor der senere identificeres en yderligere adgang til at optage oplysninger om vedkommende, jf. §§ 2 eller 3, og hvor dette opbevaringsgrundlag hjemler en længere opbevaringsperiode af oplysningerne end det oprindelige, ske sletning af den allerede optagne oplysning i overensstemmelse med slettefristen for det længste opbevaringsgrundlag.

Det indebærer eksempelvis, at hvis en registreret person, hvor dennes oplysninger skal opbevares i 10 år i registrene som følge af frifindelse for en overtrædelse, hvis laveste strafferamme ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, inden udløbet af 10-års slettefristen dømmes i en anden sag for en overtrædelse, hvis strafferamme hjemler højere straf end fængsel i 6 år, vil den oprindeligt optagne dna-profil kunne opbevares i overensstemmelse med det længste opbevaringsgrundlag, som udgør domfældelsen (dvs. 40 år fra fældende dom, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 3).

Politiet har herved i sådanne tilfælde adgang til at forlænge opbevaringsperioden af den oprindeligt optagne dna-profil, eller alternativt at optage en ny dna-profil fra vedkommende ved sigtelsen i den anden sag, hvis der vurderes behov herfor. Baggrunden herfor er dels et hensyn til den registrerede ikke bør udsættes for unødvendige legemsindgreb og dels et ressourcehensyn, da udarbejdelse af en dna-profil er en tidskrævende og omkostningstung procedure, som kan virke uhensigtsmæssig i det tilfælde, hvor vedkommendes dna-profil allerede er optaget i dna-profilregisteret i kraft af andet opbevaringsgrundlag.

Fristen på enten henholdsvis 10, 15 eller 20 års opbevaring løber – ligesom efter den gældende dna-profilregisterlov – fra den endelige afgørelse, dvs. fra endelig frifindende dom, endelig afgørelse om påtaleopgivelse eller endelig tiltalefrald uden vilkår. Det indebærer navnlig, at omgørelsesfristen efter retsplejelovens § 724, stk. 2, i givet fald skal være udløbet.

Den foreslåede ordning skal gælde for allerede optagne dna-profiler i dna-profilregisteret og personaftryk i fingeraftryksregisteret ved lovens ikrafttræden og for fremtidige oplysninger, som optages i registrene. Dette er bl.a. med

hensyn til at styrke politiets efterforskning og for at sikre en ensartet regulering.

Oplysninger fra sigtede, men ikke dømte personer, er i dag omfattet af en 10-årig opbevaringsperiode. De foreslåede bestemmelser vil således indebære en længere opbevaringsperiode for visse oplysninger end hidtil efter gældende ret.

Der lægges med lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 1-3, op til, at der fastsættes differentierede slettefrister på henholdsvis 15, 25, og 40 år for dømtes oplysninger i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret.

Det foreslås således i *stk. 2, nr. 1*, at oplysninger om dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 2, skal senest slettes, jf. dog stk. 3-6, når der er forløbet 15 år fra endelig fældende dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 2 år.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at oplysninger om dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 2, skal senest slettes, jf. dog stk. 3-6, når der er forløbet 25 år fra endelig fældende dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen ikke hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at oplysninger om dømte, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 1, eller § 3, stk. 1, nr. 2, skal senest slettes, jf. dog stk. 3-6, når der er forløbet 40 år fra endelig fældende dom, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år.

Den foreslåede § 6, stk. 2, nr. 1-3, finder tillige anvendelse for dømte, som er idømt tidsbestemte foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69 og dømte, som er idømt en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

Opbevaringsperioden for dømtes dna-profiler og personaftryk fastsættes ud fra strafferammen for den overtrædelse, der har været rejst sigtelse og sket domfældelse for, idet strafferammen må anses for en indikation på forholdets grovhed. Det er strafferammen på gerningstidspunktet, som er afgørende.

I de tilfælde, hvor et straffedelikt indeholder mere end én strafferamme, f.eks. fordi der kan straffes for enten en simpel eller en kvalificeret form for overtrædelse af deliktet, vil den laveste strafferamme af de to i sådanne tilfælde blive lagt til grund ved fastlæggelsen af opbevaringsperioden for oplysninger i dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret.

Eksempelvis udgør strafferammen for tyveri efter straffelovens § 276 fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 2. Ved tyveri af mindre strafværdighed er straffen

bøde, jf. straffelovens § 287. Ved tyveri af særligt grov beskaffenhed m.v. udgør strafferammen indtil 6 år, jf. straffelovens § 286, stk. 1. Det indebærer, at hvis der i den konkrete sag er rejst sigtelse og sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, (grundet tyveri af særligt grov beskaffenhed m.v.) hvor strafferammen er fængsel indtil 6 år efter straffelovens § 286, vil opbevaringsperioden for oplysningen skulle fastlægges ud fra strafferammen for § 285, stk. 1, hvor strafferammen er fængsel indtil 1 år og 6 måneder, da denne strafferamme er lavest af de to strafferammer. I denne situation vil oplysningerne således skulle opbevares i 15 år i registre, da den relevante strafferammes maksimum (1 år og 6 måneder) ikke hjemler højere straf end fængsel i 2 år, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 1.

Tilsvarende vil der i en sag, hvor der f.eks. er rejst sigtelse og sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 241, stk. 1, 1. pkt. (om uagtsomt manddrab), der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder fængsel indtil 10 år, blive lagt den laveste strafferamme til grund for opbevaringen (uden skelen til eventuelle særligt skærpende omstændigheder i den konkrete sag). Idet den laveste strafferamme i bestemmelsen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder, vil oplysningerne således blive opbevaret i 15 år i registre, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 1.

Det kan forekomme under en straffesag, at den sigtelse, der har dannet grundlag for optagelse af en oplysning i registre, ændres. Det kan ske som led i efterforskningen, at politiet ændrer sigtelsen. Det kan også ske som led i tiltalerejsningen, idet anklagemyndigheden vurderer, at forholdet bør henføres under end anden bestemmelse end den, der er rejst sigtelse for. Det kan også ske, at retten i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, henfører forholdet under en anden bestemmelse end den, der er rejst tiltale for. I de tilfælde, hvor forholdet under sagen henføres til en anden bestemmelse, er det den af retten pådømte forhold, som er afgørende for, hvor længe oplysninger kan opbevares.

Det indebærer f.eks., at hvis politiet i en sag rejser sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, anklagemyndigheden i stedet rejser tiltale efter straffelovens § 245, stk. 1, og retten henfører forholdet til straffelovens § 244, stk. 1, skal optagne oplysninger i forbindelse med politiets sigtelse opbevares ud fra den bestemmelse, som retten henregner forholdet til, dvs. i det konkrete tilfælde ud fra den laveste strafferamme indeholdt i straffelovens § 244.

Det indebærer også, at der skal ske sletning af oplysninger i de situationer, hvor retten henfører forholdet til en bestemmelse, som ikke opfylder optagelsesbetingelserne i §§ 2 eller 3.

I tilfælde af, at oplysninger om en person er omfattet af to

forskellige bestemmelser om sletning, er det den bestemmelse, der giver adgang til længst opbevaring, der fastsætter opbevaringsperioden. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en person ved samme dom bliver dømt for et forhold og frifundet for et andet forhold, og begge forhold opfylder betingelserne for optagelse efter §§ 2 eller 3. Det vil herefter være det opbevaringsgrundlag, som giver adgang til den længste opbevaringsperiode, som er afgørende.

Tilsvarende skal der i de tilfælde, hvor der allerede er optaget oplysninger om en person i registrene, og hvor der senere identificeres en yderligere adgang til at optage oplysninger om vedkommende, jf. §§ 2 eller 3, og hvor dette opbevaringsgrundlag hjemler en længere opbevaringsperiode af oplysningerne end det oprindelige, ske sletning af den allerede optagne oplysning i overensstemmelse med slettefristen for det længste opbevaringsgrundlag.

Det indebærer eksempelvis, at hvis en registreret person, hvor dennes oplysninger skal opbevares i 10 år i registrene som følge af frifindelse for en overtrædelse, hvis laveste strafferamme ikke hjemler højere straf end fængsel i 4 år, inden udløbet af 10-års slettefristen dømmes i en anden sag for en overtrædelse, hvis strafferamme hjemler højere straf end fængsel i 6 år, vil den oprindeligt optagne dna-profil kunne opbevares i overensstemmelse med det længste opbevaringsgrundlag, som udgør domfældelsen (dvs. 40 år fra fældende dom, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, nr. 3).

Politiet har herved i sådanne tilfælde adgang til at forlænge opbevaringsperioden af den oprindeligt optagne dna-profil, eller alternativt at optage en ny dna-profil fra vedkommende ved sigtelsen i den anden sag, hvis der vurderes behov herfor. Baggrunden herfor er dels et hensyn til den registrerede ikke bør udsættes for unødvendige legemsindgreb og dels et ressourcehensyn, da udarbejdelse af en dna-profil er en tidskrævende og omkostningstung procedure, som kan virke uhensigtsmæssig i det tilfælde, hvor vedkommendes dna-profil allerede er optaget i dna-profilregisteret i kraft af andet opbevaringsgrundlag.

Fristen på enten henholdsvis 15, 25 eller 40 års opbevaring løber fra datoen for endelig fældende dom. Det indebærer i de tilfælde, hvor en sag ankes, at fristen vil løbe fra ankeinstansens endelige dom efter udløbet af eventuelle klagefrister.

Det foreslås i *stk. 3*, at sletning efter stk. 2, nr. 3, kan undlades, når den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 16 år, eller hvis den pågældende er idømt en tidsubestemt foranstaltning efter straffelovens §§ 68 eller 69 eller forvaring efter straffelovens § 70, jf. dog stk. 6.

Det foreslåede indebærer, at der for oplysninger om dømte,

der er blevet dømt for en lovovertrædelse, hvis strafferamme hjemler højere straf end fængsel i 16 år, eller oplysninger om personer, der er idømt tidsubestemt foranstaltning efter straffelovens §§ 68 eller 69 eller forvaring efter straffelovens § 70, ikke vil skulle ske sletning efter et bestemt antal år. Opbevaringsperioden for sådanne oplysninger er i stedet reguleret af de generelle databeskyttelsesretlige regler i retshåndhævelsesloven, hvorefter personoplysninger (herunder dna-profiler og personaftryk) ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den, oplysningerne vedrører, i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Det foreslås i *stk. 4*, at oplysninger skal slettes straks, hvis oplysningerne er optaget på grundlag af et legemsindgreb, som retten nægter at godkende eller som retten finder uhjemlet, jf. retsplejelovens § 792 f, stk. 3, eller som politiet selv efterfølgende finder uhjemlet.

Det foreslåede skal ses i lyset af, at det følger af retsplejelovens § 792 f, stk. 3, at oplysninger og materiale, der er tilvejebragt ved indgreb, som retten nægter at godkende i medfør af retsplejelovens § 792 c, stk. 3, 2. pkt. eller som retten i medfør af § 746, stk. 1, finder uhjemlede, skal straks tilintetgøres.

Der er tale om en uændret videreførsel af gældende ret for dna-profiler efter dna-profilregisterloven med enkelte rettelser af sproglig karakter og gældende administrativ praksis for fingeraftryksregisteret.

Det foreslås i *stk. 5*, at sletning kan undlades, hvis det ud fra hensynet til en verserende efterforskning undtagelsesvis findes nødvendigt.

Bestemmelsen finder anvendelse, hvor politiet efter en konkret vurdering og på baggrund af en verserende efterforskning undtagelsesvis finder behov for at bevare oplysningerne i registrene til trods for udløbet af en slettefrist i dette lovforslag.

Bestemmelsen er navnlig tiltænkt anvendt i de tilfælde, hvor en person har fået optaget sine oplysninger i registrene i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 2 eller 3, og den registrerede person herefter som forurettet indgår i en igangværende efterforskning, men hvor politiet ikke kan optage den forurettedes dna-profil og personaftryk. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet ved bortførte, forsvundne eller afdøde personer, hvor der er mistanke om, at der er begået en forbrydelse mod dem. I dette tilfælde vil der undtagelsesvist være behov for at kunne bevare oplysningerne til brug den igangværende efterforskning, f.eks. med det formål at foretage sammenligning af afdøde og/eller efterlystes oplysninger med de oplysninger fra spor, der er sikret på gerningsstedet for den formodede forbrydelse.

Det forudsættes, at oplysningerne alene opbevares, indtil sagen er afgjort, hvorefter de slettes fra registrene.

Det foreslås i *stk. 6*, at oplysninger skal på begæring slettes, når hensynet til oplysningernes politimæssige betydning undtagelsesvis findes at burde vige for hensynet til den registrerede person. Sletning efter 1. pkt. skal ske senest efter 10 hverdage efter, at der er truffet endelig afgørelse herom.

Bestemmelsen har til hensigt at give adgang til, at politiet efter begæring fra den registrerede kan slette oplysninger i det tilfælde, når hensynet til oplysningernes politimæssige betydning undtagelsesvis findes at burde vige for hensynet til den registrerede person. Bestemmelsen gælder uanset, hvilken slettefrist oplysningerne er omfattet af i dette lovforslag, og finder således anvendelse både for oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer og dømte personer.

Der skal ved vurderingen af, om der undtagelsesvis skal ske sletning forud for udløbet af den lovbestemte opbevaringsperiode, inddrages en række hensyn, herunder den lovbestemte opbevaringsperiode, den registreredes alder ved optagelsen, arten og grovheden af det strafbare forhold, der danner grundlag for optagelsen, længden af en eventuelt idømt straf og eventuelt øvrig kriminalitet begået af den registrerede. Det vil i den forbindelse tale for, at anmodningen skal imødekommes, hvis der er tale om en kortere straf i forhold til normalstraffe for forholdet, og der er få år til udløbet af den lovbestemte opbevaringsperiode. Opregningen er ikke udtømmende, og der kan således lægges vægt på yderligere hensyn.

Bestemmelsen indebærer, at der før udløbet af de fastsatte slettefrister i lovforslaget, ved en samlet, konkret vurdering på baggrund af bl.a. de nævnte hensyn vil kunne ske sletning på begæring af den registrerede, hvis fortsat opbevaring af den pågældendes oplysninger undtagelsesvis vurderes ikke at være proportional. Såfremt der træffes afgørelse om at imødekomme den registreredes begæring, løber fristen for sletning inden for 10 hverdage fra den endelige afgørelse.

Bestemmelsen forudsættes – i overensstemmelse med gældende ret – desuden anvendt, hvor en anden person, uden at denne har været sigtet som medgerningsperson, senere dømmes for det forhold, som har dannet grundlag for registrering.

Anmodninger om sletning af oplysninger i registrene behandles af National Enhed for Særlig Kriminalitet. Afgørelser om afslag på anmodninger om sletning af oplysninger kan påklages til Rigs politiet. Rigs politiets afgørelse kan ikke påklages til anden myndighed, jf. retsplejelovens § 109, stk. 3. Herudover kan der klages over politiets behandling

af personoplysninger til Datatilsynet, der fører tilsyn med reglerne i retshåndhævelsesloven.

Den foreslåede ordning finder anvendelse for allerede optagne dna-profiler i dna-profilregisteret og personaftryk i fingeraftryksregisteret ved lovens ikrafttræden og for fremtidige oplysninger, som optages i registrene.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at oplysninger i registrene, som er optaget efter § 2, stk. 1, nr. 2, eller § 3, stk. 1, nr. 2, skal slettes, når oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning. § 6, stk. 4-6, finder tilsvarende anvendelse på sådanne oplysninger.

Bestemmelsen er ny og er rettet mod oplysninger i dna-profilregisterets persondel og i fingeraftryksregisterets filer for personaftryk, der er optaget i kraft af samarbejde med udenlandsk domstol, politi eller anklagemyndighed.

Bestemmelsen indebærer, at sådanne oplysningers sletning beror på en konkret vurdering af, hvornår oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning.

Der skal ved vurderingen, hvorvidt oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning, bl.a. lægges vægt på den registreredes alder ved optagelsen, arten og grovheden af det strafbare forhold, der danner grundlag for optagelsen, længden af en eventuelt idømt straf og eventuel øvrig kriminalitet begået af den registrerede. Der kan desuden lægges vægt på, hvor lang tid oplysningerne vil kunne opbevares, hvis forholdet var pådømt af en dansk domstol eller afgjort af dansk anklagemyndighed.

Der er med bestemmelsen ikke tilsigtet en fravigelse af retshåndhævelsesloven, som supplerer bestemmelsen, og som således fortsat finder anvendelse for optagne oplysninger.

Til § 8

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, i dna-profilregisterloven, at oplysninger i dna-profilregisterets spordel skal slettes, når (1) sporfundet er personificeret, når (2) oplysningerne ikke længere er af politimæssig betydning, eller når (3) andre særlige grunde undtagelsesvis taler herfor. Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, dna-profilregisterloven, at sletning i dna-profilregisterets spordel kan undlades i det i § 4, stk. 1, nr. 1, nævnte tilfælde, hvis den identificerede person ikke er eller har været sigtet for den pågældende overtrædelse og vedkommende meddeler samtykke til fortsat registrering.

Den foreslåede § 8 regulerer opbevaring af oplysninger i dna-profilregisterets spordel og fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk. Registrenes spordel og filer for sporaftryk er kendetegnet ved at indeholde ikke-personidentificerede dna-profiler og ikke-personidentificerede personaftryk fra spor optaget ved politiets efterforskning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1-2*, at dna-profiler optaget i dna-profilregisterets spordel og personaftryk optaget i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk skal gøres utilgængelige for søgning i registrene, når oplysningen er personidentificeret (nr. 1), eller når oplysningen ikke længere er af politimæssig betydning (nr. 2).

At en oplysning gøres utilgængelig for søgning i registrene indebærer i praksis for dna-profiler, at profilen slettes fra registerets spordel. For personaftryk indebærer det, at aftrykket ikke længere er søgbart i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk. Forskellen skal bl.a. ses i lyset af, at der er tale om forskellige systemer uden ens it-opsætninger, og at det ikke vil være muligt at slette personaftryk i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk uden samtidigt at slette dokumentationen for identifikationen (hittet) og øvrige spor i den konkrete sag, herunder fra andre eventuelle medgerningspersoner. Det ændrer dog ikke på, at opbevaringen af sådanne personaftryk i øvrigt skal ske under iagttagelsen af de generelle databeskyttelsesretlige regler om bl.a. opbevaringsbegrænsning.

For så vidt angår *stk. 1, nr. 1*, følger det heraf, at oplysningen skal gøres utilgængelig for søgninger, når oplysningen er personidentificeret. Den identificerede persons dna-profil og/eller personaftryk vil i stedet kunne optages i dna-profilregisterets persondel eller fingeraftryksregisterets filer for personaftryk, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. lovforslagets §§ 2 eller 3.

Det forudsættes det i den forbindelse, at der er tale om en fuldstændig identifikation. Ved såkaldte blandingsprofiler optaget i medfør af § 2, stk. 2, der indeholder oplysninger fra mere end en person, vil der således ikke ske sletning, blot den ene person er identificeret. For så vidt angår blandingsprofiler, hvori der både indgår dna fra gerningspersonen og f.eks. forurettede, vil der således først ske sletning, når både gerningspersonens og forurettedes identitet er fastslået. Det indebærer, at forurettedes oplysninger vil blive opbevaret i medfør af den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 1, indtil også gerningspersonen er identificeret, eller oplysningen ikke længere er af politimæssig betydning, jf. *stk. 1, nr. 2*. Tilsvarende gør sig gældende for så vidt angår personaftryk optaget i medfør af § 3, stk. 2, idet det dog bemærkes, at disse gøres utilgængelige i fingeraftryksregisteret ved henholdsvis personidentifikation eller ophør af politimæssig betydning, jf. ovenfor.

For så vidt angår *stk. 1, nr. 2*, hvorefter oplysningen skal gøres utilgængelig for søgninger, når oplysningen ikke længere er af politimæssig betydning, vil det f.eks. kunne være tilfældet, hvis politiets efterforskning af sagen efterfølgende har ført til den vurdering, at den pågældende dna-profil eller personaftryk sikret fra sporet ikke relaterer sig til et strafbart forhold. Bestemmelsen vil også betyde, at oplysningen fra sporet skal gøres utilgængelig fra søgninger i registrene, når forbrydelsen er opklaret. Oplysningen vil i stedet kunne optages i registrenes persondel, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. lovforslagets §§ 2 eller 3. Tilsvarende vil også være tilfældet, hvis oplysningen fra sporet senere viser sig at relatere sig til forbrydelsen uden at stamme fra gerningspersonen.

Oplysningens alder kan have betydning for den politimæssige betydning, hvor denne vil blive svækket i takt med oplysningens stigende alder. Overtrædelsens grovhed har også betydning for oplysningens politimæssige betydning. Det vil således tale for at opbevare oplysninger fra et spor i lang tid, hvis der er tale om en særlig grov overtrædelse, og for en kortere opbevaringsperiode, hvis der er tale om en mindre overtrædelse.

Den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, indebærer, at der – som hidtil efter dna-profilregisterloven – ikke er fastsat en nærmere bestemt øvre tidsgrænse for, hvor lang tid uidentificerede dna-profiler og personaftryk sikret fra spor ved politiets efterforskning må opbevares.

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, er en videreførelse af gældende ret for så vidt angår sletning af dna-profiler i dna-profilregisterets spordel. For så vidt angår personaftryk indebærer bestemmelsen en kodificering af den gældende administrative praksis for sletning af personaftryk i fingeraftryksregisterets filer for sporaftryk.

Til § 9

Det følger af den gældende bestemmelse i dna-profilregisterlovens § 7, stk. 1, 2. pkt., at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opbevaring m.v. af biologisk materiale, som har dannet grundlag for oplysninger om en dna-profil optaget i registeret. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler er ikke på nuværende tidspunkt udnyttet. Der findes for så vidt angår personaftryk ikke en tilsvarende bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om opbevaring og destruktion af biologisk materiale, som har dannet grundlag for oplysninger om dna-profiler optaget i dna-profilregisteret og personaftryk optaget i fingeraftryksregisteret.

Bestemmelsen indebærer for så vidt angår dna-profiler en

videreførelse af dna-profilregisterlovens § 7, 2. pkt. Bestemmelsen er for så vidt angår personaftryk ny.

Det forudsættes at udnyttelse af bemyndigelsen i givet fald vil ske ved inddragelse af relevante parter, herunder Retsgenetisk Afdeling, Københavns Universitet, sundhedsmyndighederne og politiet.

Til § 10

Den gældende bestemmelse i dna-profilregisterlovens § 5, stk. 1, indeholder en bestemmelse, der fastslår, hvornår der til brug for identifikation af personer kan videregives oplysninger fra registeret. Det følger således af bestemmelsen, at oplysninger kan videregives til politiet, anklagemyndigheden og Justitsministeriet, den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller et tredjeland, der deltager i samarbejdet under Schengenkonventionen, til brug for en kriminalefterforskning eller kriminalefterretningsoperation, udenlandske domstole samt politi og anklagemyndigheder til brug for offentlige straffesager, såfremt det i det enkelte tilfælde findes ubetænkeligt, Københavns Universitet, Retsgenetisk Afdeling, såfremt det er nødvendigt i forbindelse med behandlingen af en straffesag, og Folketingets Ombudsmand.

Endvidere kan den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union til brug for efterforskningen af en konkret straffesag ved elektronisk søgning sammenligne en dna-profil, der indgår i efterforskningen, med registerets dna-profiler, jf. stk. 2.

Det følger endvidere af dna-profilregisterlovens § 5 a, som ikke er sat i kraft, af justitsministeren kan på grundlag af en overenskomst herom med en stat uden for Den Europæiske Union fastsætte, at § 5, stk. 2, finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og denne stat.

Herudover må videregivelse af oplysninger fra dna-profilregisteret ikke finde sted, jf. § 5, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 1*, at den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union kan til brug for efterforskningen af en konkret straffesag ved elektronisk søgning sammenligne dna-profiler og personaftryk, der indgår i efterforskningen, med dna-profiler i dna-profilregisteret og personaftryk i fingeraftryksregisteret.

Bestemmelsen giver adgang for de retshåndhævende myndigheder i en medlemsstat i Den Europæiske Union til at søge i Det Centrale Dna-profilregister og Det Centrale Fingeraftryksregister. Formålet med bestemmelsen er at skabe grundlag for, at en anden medlemsstats nationale kontaktpunkt selv skal kunne foretage en elektronisk sammen-

ligning af en dna-profil og personaftryk, der indgår i en efterforskning, med dna-profilerne i dna-registeret og personaftryk i fingeraftryksregisteret. Forslaget gennemfører Prüm-afgørelsens artikel 3, hvorefter der gives medlemsstaternes nationale kontaktpunkter terminaladgang til elektronisk søgning i de øvrige medlemsstaters dna-profilregistre. Adgangen til registeret vil være baseret på et såkaldt »hit/no hit«-system, idet en søgende medlemsstats nationale kontaktpunkt umiddelbart kun vil modtage oplysninger om, hvorvidt der foreligger et »hit« (overensstemmende dna-profil eller personaftryk). Bestemmelsen giver således alene en begrænset terminaladgang til registre.

Hvis den søgende medlemsstat herefter ønsker yderligere oplysninger om eventuelle overensstemmende dna-profiler og personaftryk, må der fremsættes anmodning til den pågældende medlemsstat efter bestemmelserne om retshjælp m.v. En søgning må alene foretages til brug for efterforskningen af en konkret straffesag. Ordet efterforskning omfatter forebyggelse af strafbare handlinger, i samme omfang som forebyggelse er omfattet af Prüm-afgørelsens artikel 9.

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af det gældende § 5, stk. 2, i dna-profilregisterloven for så vidt angår dna-profiler samt § 116 a i retsplejeloven for så vidt angår personaftryk i fingeraftryksregisteret. Den foreslåede adgang omfatter hele fingeraftryksregisters filer, herunder fingeraftryk optaget i udlændingesager (B-filer).

Det foreslås i *stk. 2*, at justitsministeren på grundlag af en overenskomst herom med en stat uden for Den Europæiske Union kan fastsætte, at stk. 1 finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og denne stat.

Formålet med det foreslåede *stk. 2*, er at skabe grundlag for, at de retshåndhævende myndigheder i stater uden for Den Europæiske Union på baggrund af en gensidig overenskomst selv skal kunne foretage en elektronisk sammenligning af en dna-profil og et personaftryk, der indgår i en efterforskning, med dna-profilerne i dna-registeret og personaftryk i fingeraftryksregisteret under samme forudsætninger som en søgning efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af § 5 a, i dna-profilregisterloven samt § 116 b i retsplejeloven, som begge ikke er sat i kraft.

Det fremgår af pkt. 5.1.4 i bemærkningerne til det lovforslag, hvormed den gældende § 5 a i dna-profilregisterloven blev indført, at den foreslåede hjemmel til at fastsætte, at reglerne i dna-loven også skal finde anvendelse i forhold til stater uden for Den Europæiske Union på grundlag af gensidig overenskomst, indebærer, at gennemførelse af sådanne fremtidige aftaler ikke vil kræve ændringer af dna-loven m.v., og hjemlen vil forudsætningsvis give regeringen be-

myndigelse til at godkende og ratificere sådanne aftaler. Det fremgår samtidig bl.a., at det forudsættes, at Justitsministeriet orienterer Folketingets Retsudvalg, inden Danmark indgår en aftale med et land uden for Den Europæiske Union om søgning i danske registre over dna-profiler og personaftryk. En tilsvarende ordning forudsættes for så vidt angår den foreslåede § 10, stk. 2.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til dna-profilregisterlovens § 5 a, at med henblik på at gennemføre den foreslåede ordning foreslås det, at der i dna-loven indsættes en bestemmelse, hvorefter justitsministeren på grundlag af en overenskomst herom med en stat uden for Den Europæiske Union kan fastsætte, at lovens § 5, stk. 2, om EU-medlemsstaters adgang til elektronisk søgning i dna-registeret også finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og vedkommende stat. En søgning i medfør af den foreslåede bestemmelse må alene foretages til brug for efterforskningen af en konkret straffesag.

Der vil alene blive etableret terminaladgang til søgning i registeret på såkaldt "hit/no hit"-basis, jf. herom pkt. 2.6 ovenfor. Hvis den søgende stat vil have yderligere oplysninger på grundlag af et "hit", vil der således skulle fremsættes anmodning efter reglerne om retshjælp m.v.

Der henvises til pkt. 5.2.1. i de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2009-2010, Tillæg A, L 152, som fremsat.

Herudover vil videregivelse af personoplysninger fra henholdsvis dna-profilregisteret og fingeraftryksregisteret fremover primært være reguleret af de generelle databeskyttelsesregler. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

De dele af lovforslaget, der ikke kræver tilpasninger af politiets it-systemer, herunder lovforslagets §§ 1-5 om bl.a. optagelse af oplysninger i registrene, forventes at blive sat i kraft i umiddelbar forlængelse af lovforslagets vedtagelse.

De dele af lovforslaget, der kræver tilpasninger af politiets it-understøttelse, vil derimod først blive sat i kraft, når den fornødne systemunderstøttelse hos politiet er til stede. Det drejer sig navnlig om lovforslagets § 6 om indførelse af differentierede slettefrister for oplysninger for sigtede, men ikke dømte personer og dømte personer i dna-profilregistre-

ret og fingeraftryksregisteret. Det er på nuværende tidspunkt uvist, hvornår dette vil kunne ske, men det er forventningen, at det ikke vil ske inden for de nærmeste år, idet det forudsætter store tilpasninger af it-understøttelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for ophævelse af lov nr. 434 af 31. maj 2000 om oprettelse af et centralt dna-profilregister. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den gældende dna-profilregisterlov gradvis kan ophæves i forbindelse med, at de forskellige dele af lovforslaget sættes i kraft. Det indebærer, at dna-profilregisterlovens regler om henholdsvis optagelse og sletning af oplysninger vil blive ophævet i forbindelse med, at lovforslagets regler om henholdsvis optagelse og sletning af oplysninger vil blive sat i kraft.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at § 116 a og § 116 b i retsplejeloven ophæves.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 10, stk. 1 og 2, der fastsætter tilsvarende regler for personaftryk i lovforslaget, som i dag følger af retsplejelovens §§ 116 a og 116 b.

Til § 13

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, i dna-profilregisterloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft med de ændringer, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

For Færøerne er dna-profilregisterloven sat i kraft ved kongelig anordning nr. 480 af 23. maj 2011. Efterfølgende ændringer af den danske dna-profilregisterlov er sat i kraft ved anordning nr. 976 af 8. september 2014. Der henvises til anordningsbekendtgørelse nr. 1158 af 28. oktober 2014.

For Grønland er dna-profilregisterloven sat i kraft ved kongelig anordning nr. 1465 af 11. december 2018.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men §§ 1-10 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

De foreslåede ændringer af retsplejeloven finder ikke anven-

delse for Færøerne eller Grønland, idet Færøerne og Grønland har egne retsplejelove.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 116 a. Den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union kan til brug for efterforskningen af en konkret straffesag ved elektronisk søgning sammenligne et fingeraftryk, der indgår i efterforskningen, med fingeraftryk i politiets centrale finger- og håndaftryksregister

§ 116 b. Justitsministeren kan på grundlag af en overenskomst herom med en stat uden for Den Europæiske Union fastsætte, at § 116 a finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og denne stat.

§ 12

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1835 af 15. september 2021, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 227 af 15. februar 2022, foretages følgende ændring:

1. §§ 116 a og 116 b ophæves.

Bilag 2

Oversigt over foreslåede modeller for opbevaring af oplysninger fra sigtede, men ikke dømte personer og dømte personer

Tabel 1: Opbevaring af oplysninger om sigtede, men ikke dømte personer

Strafferammen for overtrædelsen	Opbevaringsperiode
Den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler ikke højere straf end fængsel i 4 år	10 års opbevaring
Den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler ikke højere straf end fængsel i 6 år	15 års opbevaring
Den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år	20 års opbevaring

Tabel 2: Opbevaring af oplysninger om dømte personer

Strafferammen for overtrædelsen	Opbevaringsperiode
Den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler ikke højere straf end fængsel i 2 år	15 års opbevaring
Den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler ikke højere straf end fængsel i 6 år	25 års opbevaring
Den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 6 år.	40 års opbevaring
Den laveste strafferamme for overtrædelsen hjemler højere straf end fængsel i 16 år, eller den pågældende er idømt tidsbestemt foranstaltning efter straffelovens §§ 68 og 69 eller forvaring efter straffelovens § 70	Lovforslaget fastsætter ingen specifik øvre grænse